

شهباهه‌نگی به‌فر

به گیانی ئاونگیت سویند ده‌خۆم
 ئە‌ی خە‌نە‌به‌ندان‌ی فیرده‌وسی رۆ‌حم
 که ته‌مه‌نی کچینی بارانه نه‌باریوه‌کانم
 بیر نه‌چیته‌وه...!
 به‌سه‌بکی بالای ئینۆسیت سویند ده‌خۆم
 ئە‌ی جاویدانتر له‌ گزنگی سه‌حه‌ر
 که شه‌وی په‌رده‌ی په‌پوله‌و ته‌ستیره‌کانم
 بیر نه‌چیته‌وه...!
 له‌ بیری‌ما‌یه‌ له‌ یه‌که‌م شه‌وی ته‌مه‌نم دا
 مۆ‌م له‌ناو له‌پی ده‌سته‌کانی خۆ‌م داگیرساند
 ئە‌م شه‌ویش به‌ شه‌رابی فرمیتسه‌که‌کانی ئە‌م مۆ‌مه
 خۆ‌م مه‌ست ده‌که‌م و یه‌خه‌ی قه‌ده‌ر ده‌گرم.

بۆ‌ته‌نها ساتیک،
 ژاوه‌ژاوی ئە‌م زه‌مه‌نه‌ سه‌ر شیتته جی ده‌هیتلم
 لیم گه‌رئ:
 با له‌ په‌نجه‌ره‌ی چاره‌کانت بێمه ژووری
 ده‌مه‌وئ،
 له‌گه‌ل فرمیتسک و هاواری شیعر له‌ دایک بېم.
 ده‌مه‌وئ، له‌گه‌ل ناخی گوله‌ نیرگزییه‌کانی
 سه‌فه‌رکردوی به‌ختت گه‌وره‌بېم...!
 سلاو ئە‌ی عه‌شق
 سلاو ئە‌ی جاویدانتر له‌ فیرده‌وسی «با»
 سلاو ئە‌ی خه‌ونه‌ زپاوه‌کانی رۆ‌ژگاره‌،
 وه‌جاغ کویره‌کان...!
 ئە‌مشه‌و..
 سه‌رقافله‌ی تریفه‌ی مانگ دلی پره‌.
 که‌لا دۆ‌زه‌خییه‌کانی تارما‌ییه‌ ره‌شه‌کان
 رینگاکانی به‌هه‌شتیان دا‌پۆ‌شیوه‌.

نەمشەو...

هەردوو مەمکی تەمەنی کچینی عەشق

بەسەر شانم شۆرپۆتەو.

لە قوولایی دڵە خەمناکەکانیان،

تف لە ئاوێزانبوونی هەوری ئافات و

خەونە کابوسییهکانی قەدەر دەکن.

نەمشەو..

چیرۆکە پەنھانییهکانی عەشقه نەبەدییهکان.

بوخچەیی گرتدراوی شەهوەتیان دەکنەووە

کیتلگەیی میژوووە نەفرەتکارە و شک هەلاتووەکان

ئاوێژین دەکن..

نەمشەو...

تریفەیی مانگ و گولبارانی هەورو هەناسەیی «با»

بەدەکەووە پیاسەبەک بە شەقامەکانی نامۆییدا دەکن

سلاو ئەیی گولە بەفرینییهکانی فیردەوسی رۆحم

سلاو ئەیی گۆرانییه بە سۆزەکی لاشەیی برینداری

بەریارانی عەشق...!

سلاو ئەیی شەبەهەنگی نیو مەمکۆلەیی بەفر

خۆم دەخزینمە نیو باوەشی هەلمی روبرارە شەرمەکان

لەگەڵ کازپۆهیی عەشق پێکەووە سەفەر دەکەین

دەمەوی لە ناھەنگی لە دایکبوونی خۆر سەما بەکم.

تا لە بەهەشتی خەونە سک پڕەکانی بەهار

دەسکە گولتیک بۆ تەمەنی کچینی خۆم و بۆ گەلا پایزییهکانی

ئەم دەقەرە بەدیاری بەینم..!

ئای کە ئارەزوومە،

شەویک بە چاوەکانی خۆم ببینم

مردنی وەرزهکانی بەفرو غەریزه سەپووەکانی درەخت

ئاوێزانی یەکتیری بن

ئەوسا پڕ بەدلم

بۆ شەو سۆرەکانی مەملەکەتی خۆر گۆرانی دەلیم

لەگەڵ پشکووتنی گەلا بەهەشتییهکانی عەشق

شیر دەخوینمەووە

لهگه‌ل به‌سته‌ی شه‌وبه‌راتی ئه‌وینداره‌ فیرده‌وسپییه‌کانیش
زیکر ده‌که‌م.

سلاو ئه‌ی شنه‌بای نیو هه‌ناسه‌ی په‌لکه‌زێپینه‌ی
ئێوارانی عه‌شق

سلاو ئه‌ی فرمیتسکه‌ بێ گه‌رده‌که‌ی گۆنا شووشه‌بییه‌کانی «با»
سلاو ئه‌ی خۆزگه‌ سنه‌وبه‌رییه‌کانی سه‌رسینگێ په‌پوله‌،
تازیه‌داره‌کانی به‌هه‌شت...!

ئه‌مشه‌و ده‌پۆم...

له‌گه‌ل خه‌ونه‌کانی گوته‌گه‌نم سه‌فه‌ر ده‌که‌م.

تا ناو نیشانییک بو شیعره‌ ئه‌فسوناوییه‌کانم نه‌دۆزمه‌وه
ناییمه‌وه

ئه‌مشه‌و ده‌پۆم...

له‌گه‌ل میزاجی رۆحی ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه‌و

بریسکه‌ی پرچه‌ به‌فرینییه‌کانی دایکم سه‌فه‌ر ده‌که‌م

تا له‌ ئه‌فراندنی گۆرائییه‌ خۆله‌میشییه‌کانی کچیتنی لافاو

تی نه‌گه‌م ناییمه‌وه...!

ئه‌مشه‌و ده‌پۆم...

ده‌بمه‌ شۆپه‌سواری سه‌فه‌ر

ده‌بمه‌ شۆپه‌سواری خه‌ونه‌ په‌مه‌بییه‌کانی کچان

ده‌بمه‌ شۆپه‌سواری عه‌شق

ده‌بمه‌ شۆپه‌سواری شه‌باهه‌نگی نیو مه‌مکی به‌فرو

شۆپه‌سواری جاویدانی فیرده‌وسی رۆح...!

نازاری ۱۹۹۶

سه‌مای له‌دایکبوونیکی تر

ئە‌ی ئە‌وانە‌ی

بۆ‌ناشتنی بزە‌ی سە‌حە‌ری خە‌ونە‌کانم چاوە‌پێتە
ئێ‌وه‌ له‌نی‌و دوورگە‌ی قلی‌شاوی له‌پی دە‌ستم له‌ دایکبوون
دە‌زانم،

دلی هە‌مبە‌نە‌ی خۆ‌زگە‌کانتان لێ‌م بە‌قینە
سیمای درێ‌دانە‌ی سە‌رمایە‌تان گ‌رژو رە‌شه .
دێ‌تە‌ بە‌ر گوێ‌م،

هە‌موو شە‌وێ‌ بە‌چرپە‌وه‌ باسە‌م دە‌کە‌ن
بە‌سەر‌هاتە‌م بۆ‌یە‌کتری دە‌گێ‌رنە‌وه‌.

دە‌تانە‌وێ‌ پە‌رە‌مووچە‌ی بالە‌کانی کۆ‌تری هی‌وام
دە‌رپه‌یتن.

چیتەر شە‌وان چا‌و لێ‌ک نانێ‌م. نە‌بادا بیتن،
سالنامە‌ی مانگە‌شە‌وی تە‌مە‌نم ئا‌و‌ه‌ژو‌وکە‌ن.

هە‌ردوو دە‌ست و مە‌مکی هە‌وره‌ بە‌هاریبە‌کانم پې‌رنە‌وه‌.

من قە‌تماغە‌ی زامی سە‌ختی دلی مێ‌ژووم.

له‌گە‌ڵ یە‌کە‌م چرپە‌ی گ‌ریان له‌ دایک بووم.

من ژێ‌له‌مۆ و بزە‌ی لێ‌وی وەر‌زە‌کانم

تا دی رە‌نگم گە‌شتر دە‌بێ‌.

تا دی، له‌ناو مندال‌دانی شە‌وه‌ تاریکە‌کان

سۆ‌ماو نی‌گای چا‌وه‌کانم تیر‌تر دە‌بێ‌.

من بارانم گۆ‌نای گ‌ژوگیا تە‌ر دە‌کە‌م

تیشکی خۆ‌رم، گ‌ر له‌ هە‌لمی سەر دە‌ریای ناخ‌م بە‌رده‌ده‌م

من پالە‌وانی رۆ‌مانیکی بێ‌ کۆ‌تایی‌م

هە‌ناسە‌م خۆ‌ینی گە‌رمی دلی مۆ‌میاک‌راوی چ‌رایە‌کی

کۆ‌ژرا‌وه‌..!

من شە‌وانان،

گوێ‌ له‌ ئا‌وازی له‌رینە‌وه‌ی گە‌لا وەر‌یو‌ه‌کانی رۆ‌ح‌م دە‌گرم.

چیتەر شە‌وان چا‌و لێ‌ک نانێ‌م، نە‌بادا بیتن

دە‌فتە‌ری یادگاریبە‌کانی تە‌مە‌نم بسووتیتن.

بهههشتی سهراب

نهسته مه له بیرکردنی ساته چاره روان کراوه کانی
فریشته خه مناکه کان.
له بیرکردنی شهوانی ته نیایی شهنکه بییه کی رۆح سووک
له بیرکردنی نهو ساتهی،
دهستم خسته بن سهری هه ورو نیگای گهرمی مانگم خوتنده وه
نه مردم، شهویک له شهوانی ته مه نم
له کاروان سهرای غه ریبان و بهن دالدایان
له شهوه تاریکه کانی مهمله که تی شه مشه مه کویره و غوریه ت دا
به دیار ناگردانی بزه ی رۆح سه له فیه تی میژووم نووسییه وه
نهو خه ونه شیرینانه ی له م شه وانده دا ده مبینی
هه موو جار، بز نهو رووناکییه چوار گوشه ییه ی
که ده مه و ئیواران ده بوو به میوانی دلم ده مگتیرایه وه...!
شه وانان نهو په ره سیلکه بهن په رو بالانه م له باوهش ده گرت

ئیتاش، خۆم و بوخچه نه کراوه که ی هیواکانم
خۆم و گۆچانه درێژه که ی دهستم
له سه ر گردی نهو تابلۆیه ره شه م
که به دیواری پیشانگا که ی دلی میژوو هه لواسراوه.
من گۆرانیه کی پر له عیشقی مه مکی گوتم
له و رۆژه وه ی خۆم ناسیوه
له ناو ئاوینه و سه رابی رۆحی مندا
سه مای له دایک بوونیه کی نوێ و
مۆسیقایه کی ته رو خۆره تاوی دنیا یه کی تر ده بینرێ..!

به فرانباری ۱۹۹۴

با ژووړه تاریک و خامۆشه‌کان رووناک بکه‌پنه‌وه، ئە‌ی عەش‌ق...!
دەفتەری بی‌ره‌وه‌ری موسافیره‌کانی ئە‌و ویتستگه‌یه
بخویننه‌وه
تا له بی‌هوه‌یه‌ی نی‌و خه‌لوته‌ی ده‌رویشانه‌و له ئە‌به‌دیه‌تی
توانه‌وه‌ی روحتان تی‌ بگه‌ن.
وه‌ی گیان، ئە‌ی په‌پووله‌ ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کانی نی‌و گول‌زاری به‌ردیده‌م.
وه‌ی گیان، ئە‌ی نم‌مه‌ بارانی مه‌مک فه‌ریکه‌یی.
وه‌ی گیان، ئە‌ی کۆتره‌ سپیبه‌کانی ده‌مه‌و نی‌وه‌پۆیان یاریتان
به ئە‌لقه‌ی په‌نجه‌م ده‌کرد
وه‌ی گیان، ئە‌ی منداله‌ ویتله‌کانی سه‌رشه‌قامه‌کانی گه‌رده‌لوول
وه‌ی گیان، ئە‌ی هه‌ناسه‌ی خو‌ری شه‌به‌قی به‌یانی
وه‌ی گیان، ئە‌ی مرده‌وه‌کانی نی‌و گۆرستانی به‌هه‌شتی سه‌راب، وه‌ی گیان...!

به‌فرانباری ۱۹۹۶

که‌ له‌ که‌نار ده‌ریای نامۆیی و
له‌ناوقۆزاخه‌ی ته‌متوومانی سه‌رشیتتی دا خو‌یان ون کردبوو
ئە‌و ده‌مانه‌ی که‌قالی هونه‌رمه‌ندیکی عاشق ده‌بین
تووړه مه‌بن.
سواری سه‌رشه‌پۆلی ره‌نگه‌کانی بن...!
هه‌موو لقی دره‌ختیک ره‌ه‌ایه‌ کاتیک کړنوش بو‌ئاو ده‌بات و
تینویتی ره‌گی شه‌هوه‌تیان به‌ یه‌کتر تیر ده‌کن.
ئە‌و کورپه‌ شه‌رمنا‌ه‌ی شه‌وانان بی‌ نویتژ ده‌بن گونا‌هن
هه‌میشه‌ خه‌ون به‌و ده‌سته‌ نه‌رمۆکانه‌ ده‌بین
که‌ لی‌پانه‌وه‌ فی‌تری عەش‌ق بوون...!
ده‌خیلتم ئە‌ی عەش‌ق:
ده‌خیلتم ئە‌ی به‌راهه‌تی پیکه‌نینه‌ کۆرپه‌له‌یبه‌کانی
نی‌و مندال‌دانی روخساره‌ نامۆیبه‌کان.
فریام که‌وه‌ ئە‌ی عەش‌ق
من به‌دوای خه‌ونه‌کانی «ئا‌و» دا ده‌گه‌ریم...!
ده‌ فریام که‌وه‌ فریا..

کهرنه‌فالی له دایک بوون

❖ گۆل لێره، لێره سه‌ما بکه
کارل ماریس

سه‌ما بکه‌ن

کهرنه‌فالی له دایک بوونمه

گۆل لێره، هه‌ر لێره‌ش پشکۆکان ده‌گه‌شینه‌وه

ئێره هه‌وارگه‌ی خه‌نه‌به‌ندانی ئه‌وینه

ده‌گۆی راگرن له گۆرانیه‌کانی دره‌خت و له پیکه‌نینی شنه‌ی با

ده‌گۆی راگرن له سه‌مفۆنیای ناو‌نگه‌ سپیده‌یه‌کان و

له مۆنامۆترین مۆنامۆی خوشه‌ویستی

کهرنه‌فاله، کهرنه‌فاله، کهرنه‌فاله.

کهرنه‌فالی له دایک بوونی خۆره‌تاو و نه‌ستیره‌یه

کهرنه‌فالی له دایک بوونی شه‌پۆله‌کانی ده‌ریاو

سه‌مای گۆله‌ وه‌نده‌وشه‌یه.

کهرنه‌فالی له دایک بوونمه،

ده سه‌ما بکه‌ن، ده‌ی ده‌سه‌ما بکه‌ن، سه‌ما بکه‌ن سه‌ما..!

من هاتووم!

تارماییه لێته‌کانی به‌رچاوتان لابه‌رم

هاتووم، کابوسی نیو خه‌وی شه‌وه یه‌لداییه‌کانتان

راوینیم و شه‌مشه‌مه‌کوێره‌کانی تاریکیش سه‌ر به‌رم.

میژووم شاهیده میژوو.

به‌به‌رچاوی رو‌شنه‌وه هاتووم و به‌ره‌و دنیا‌یه‌کی باشت‌ر ده‌روم

ته‌نیا منم له‌وه‌ته‌ی له دایک بووم،

په‌رچه‌می یه‌کسانی خوازیم ده‌بریسکیته‌وه.

ته‌نیا منم له‌وه‌ته‌ی هم له‌گه‌ڵ شه‌وه‌زه‌نگ ده‌جه‌نگم

خۆره‌تاویش له‌ناو له‌پی ده‌سته‌کانم گه‌ش را ده‌گرم.

ته‌نیا منم به‌ ته‌نیا من،

له‌وه‌ته‌ی هم ئه‌و شه‌پۆله‌م.

که گۆرانیه‌کانی.. دوینتی و نه‌مرو و سه‌م.. یه‌ک ئاوازه

سهر بهرزانه هه موو روژتیک هه ده پلێم و ده پلێمه وه .
 ته نیا منم له وه ته ی هه م په ناگه ی نه ویندارانی بی نه وایانم .
 له بهرده م ره شه بای ئافاته فیرعه ونییه کان ،
 کهنوش نابهم و ده روازی جی راوگه ی نه وینی و
 سه مای ره هاییه نه به دییه کانتان به روو داناخه م .
 ته نیا منم ، گرمه گرمی هه وره ره شه کان و
 پرووسکه سه ر شپته کانی ئاسمانی «شه ر» ریسوا ده که م .
 کاتیک که شه وانان له نیتو مال و حالی خۆتان له خه وی شیرین
 راتان ده په پینتی...!
 ته نیا منم به ته نیا من ،
 له سه ر لیتوی خه ونه کانی منداله بیتنازه کان چرو ده که م و له نامیزی
 خولیا و ئومیدی مرۆقه ماندوو ه کانی خیلی کاریش گه وره ده بم .
 گوێ لیره یه ، ده هه ر لیره ش سه ما بکه ن .
 ناخر که رنه ئالی له دایک بوومه .
 ده سه ما بکه ن ، ده ی ده سه ما بکه ن ، سه ما بکه ن سه ما...!
 هۆژنانی لووت براو ، قژ سووتاوه کانی بی گونا ه

هۆ کچۆله عاشقه کانی لیتو به خه م
 هۆ منداله ده ست فرۆشه کانی سه رشۆسته ی گه رده لول .
 هۆ پیاوانی سه رگه ردان و شیتواوه کانی نیتو دۆزه خی یه ئدایی .
 نه ی نه وانهی ،
 ته مه نیتکه له گه ل سفره ی خالیتان رهنگی یه کترتان گرتوو ه .
 نه ی کۆیله کان ،
 هه ر هه مووتان ده پلێم بلێن... ؟
 «کی رزگارتان ده کات جگه له وانهی وه ک خۆتان» *
 نه وه تانی ، نه وه له پی ده سه ته کانم
 به بناری ده ماره کانی ناخه هه لگه رپین .
 به ناو خۆینی ده ربای عه شقم بتوتنه وه .
 با پیکه وه ، به ره و به هه شتی خۆشه ویستی و
 به ره و دنیا یه کی با شتر برۆین .
 ده وه رن له ته که ما ری بکه ن
 با پیکه وه ، پۆل پۆل گۆرانی بۆ گو له گه نم و
 بۆ خۆره تاوی نه ئین بلێین .

سه مەفۆنیای گۆل و نان

بالتەدەکان، لە ئامیژی مانگ راکشاون.
سەریان لە خەنەیی «با» گرتوو
بە دواى پیتستی مارمیلکەکان دا دەگەرین
پیتلوی چاوی تەرمەکان هەلەدەدەنەو
سەمایەکی بێ گۆرانییان لە پیتش دەکن
ئێرە گۆرەپانی شۆرەسوارانی غارغارینە
گەنم لە گۆرستانی ژێر سینگمان دەنیژێر
پەلکە زێرینە،
بە حەیرانی تاڤگەو خۆرەتاو دەخوێ
کارزەکان، بە لەنجەو چاوەلدین
باران، پرسەیی ماتەمینی باخ و کێلگەکان دەگێرێ
لەم ئۆقیانوسە هەناسە سوارەدا

ئەى گۆیلەکان هەر هەمووتان،

دەوهرن دەى، كەژاوەكەم گەورەتر كەن

گۆل لێرەیه، هەر لێرەش پشكۆكان دەگەشێنەو

دەسەما بكەن، ئاخىر كەرنەفالى لەدايك بوونمە

دەسەما بكەن، دەى دەسەما بكەن، سەما بكەن سەما...!

* بەرتۆلد بریتخت

حوزەیرانی ۱۹۹۷

په پووله‌کان، عاشقانه دهم ده‌خه‌نه ناو ده‌می یه‌کتری
که مانجه ژه‌نه‌کانیش له ناخه‌وه
بو سه‌مای فریشته‌یی سه‌مفونیای گوڵ و نان ده‌ژهن...!

تابی ۱۹۹۴

ره‌گی چاومان له ژیر که‌پری به‌رسیبه‌ری به‌لامان
له دایک بووه
ئیستاش، له‌سه‌ر پشتی هه‌ور سه‌ما ده‌کا
ئاگری سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی ئەژنۆکا‌مان گه‌ش ده‌بیته‌وه
کتی ده‌لتی... هه‌ر ئە‌مشه‌و ته‌رمه‌کان زیندوو نابنه‌وه...؟
زه‌ماوه‌ندی خۆره‌تاو ناگێرن...!
ئه‌و شه‌قامه‌ی له‌ به‌فر دروست کرا بوو واخه‌ریکه‌،
هێدی هێدی ده‌توێته‌وه.
تارماییه‌کان به‌ره‌و چیا هه‌لده‌کشین
داره‌پروو ده‌ست به‌ چیرۆکی به‌ر ئاگردانی شه‌وانه‌ی
ده‌کاته‌وه.
له‌ بن مه‌مکی ئەم سپیده‌یه‌، دره‌خته‌کان پتی ده‌که‌نن
کانییه‌کان گۆرانی ده‌لێن
داسه‌کان خۆیان تیژ ده‌که‌نه‌وه
ته‌ون کاره‌کان، ده‌سترازی نوی دروست ده‌که‌ن

به مردوویش دهمانهوی بژین...!

- ماچ -

وهكو پشيله شیتتهكان

له ههموو شتتیک رادهکهم و یاخی دهبم

یاخی له خهونهکانی ههزرهیی تۆ.

یاخی له خهونهکانی گژو گیا...

دهدهست له شهمندهفهری یاخی بوونم ههنگره.

من له یهکهم ویتستگهی به یهک گهیشتمنان

نامهی مالتاوااییم بۆت نووسی

مالتاوا.. ئهی بزه ئهرخهوانییهکانی دههمو ئیوارانی شیعر

مالتاوا.. ئهی دۆژهنه ئهندیشهییهکانی شهوه شهختهییهکان

مالتاوا.. گولهکهم.

من لهناو رووباری «با» ماچم کردی و لهناو دلای بارانیش دا

سهفهری رههابوونی خهون

- لهدایک بوون -

رۆحی پاکیزهیییم

دهسگیرانی فریشته سپییهکان بوو

ئیسته تالای مەرگ دهچیتژی.

رۆژگاره سهفهرییه گۆبهندییهکان

شهرم له شیعره وهنوشهییهکان دهکهن

کاتتیک لهشکری مردووان دهبینین

وتاف لی دهدهن و دهلین

... نامانهوی بمرین *...

ئیمه بۆ ئهوه له دایک نهبووین ههتا بمرین

نامانهوی نا

دهمهوی پەرداخی چاوه‌روانیت بشکیتنم...!

- خەون -

ئەو ژنە مامانە ی ناوکی دایکمی بپی و

ئەو پیاوێ یاسینی لەسەر باوکم خۆتند

ئێستە وا بە بەرچاوی منەوێ سوێڵ دەکەن...!

دوینتی شو

منیان کردە پاشا و گەورە ی ئەم مەنفا یە خۆلاوییه

دوای چەند ساتیک

کچەکان، لەبەردەم ژوورە کەم دا مانیان گرت

کۆرەکان، خۆیان خنکاند

ئەستێرەکان، چاویان رژا.

تابلۆکان، بێ رەنگ مانەو

ئەسپە سپییەکان بەرەو ئاسمان فڕین.

کیتلگە لەکان بوون بە بەرد...!

سروش حاشای لە ناوی خۆی کرد.

هه‌موو زیندەوەرەکان سویندیایان خوارد چیتەر زاوژی نەکەن

ئاخ.. «رۆژگاریکی سەیرە گۆلم»...! * *

- رەهایس -

رووت بینهو

منیش رووتم

با مومارەسە لەگەڵ ئاسمان دا بکەین

رووت بینهو رووت

سروشیش رووتە

با مومارەسە لەگەڵ رووبارو «با» و گۆل و کانی و

لەگەڵ خوناوی سەر لیوی رینگاو بانەکان دا

بکەین...!

دەرپووت بینهو رووت

با هه‌موومان

ئاوهاش په نجه كانم
به له ميكي گهوره ده بوون
تا له سه فهري به ره وه وارگه ي ره هابووني روچ
هيچ زينده وه ريكم به جي نه هيتستا...!

*

* هه ردوو نيوه ديتر نه حمه دي شاملو

هه ره موومان جله كانى خوژمان بسوتينين ،
له په نا بهرده كان نان بخوين و بخهوين...!
ده پروت بينه وه روت
با هه موومان...
هه ره موومان له كاتى توانه وه مان دا
گوئى له خورپه ي دلى يه كترى بگرين...!

- سه فسي -

نيگاي چاوت
سه ره له گرن و كوچ ده كهن
له سه ر نارامى بالى كات ژميته كان، دنيشنه وه
ميژووي ره هيله كوچه رييه كان
تنوك تنوك بارانى شكوى لى ده تكتى.
چيبكه م،
خوژگه وه ك چون سينگم ديوارى نازاده

شەوانمەى هەورە سپییەکان

ئەو شەوانەى

تارمايى هەرەمیتكى فیرعەونى

وہکو تەونى جالبالۆکە

لە کەلینى نیتو مەمکۆلەى سینگی ئەم شارە بىن نازە

دەردەکەوى و

میلی کات ژمیرەکانیش

لە یەکتى یاخى دەبن.

کپتۆهى هەورە سپییەکان

پەنجە لە گەرۆوى شەو رادەکەن

منیش لەتاو ژانە شیعری شەوم

مەمکۆلەکان لیک دەخشینم

ناگر لە سێبەرى خۆم بەردەدەم

ئاخر ئەم شەو

شەوى لە داىک بوونەوہى مرۆڤە...!

لەگەل تریهى دلى خۆم و

تریهى دلى ئەو کەسانەى

لەم شەو لە داىک دەبنەوہ

گۆلە شەوبۆ

لەسەر دلى بەرد دەپوینم

چاوەکانى گەلای ئەم وەرزه ماچ دەکەم

لەبەر مۆمى تریفهى مانگ

لاوک و حەیرانى ئەستیرەبى

بۆ باران و گۆل و درەخت دەلیمەوہ...!

ئەو شەوانەى

نۆپەریتى بووکە بە بارانى مندالان و

گریان و پیتکەنینه بىن دەنگەکەى

گەرە کچانى رۆژھەلاتى دیتە بەرگویم

رۆحم

بۆ دەرویشی خولیاکانم دەف لێ دەدا

ههگبهی پیرم

جلی سپی بوکتینی نوێ له بهر دهکا...!

۱۹۹۴/۲/۳

په نجه كانم

دهست به سهماي رۆحي دهكهن

له تاو ژانه شيعري شهوم

گه لای شوپه بيبه كانی چيايي و

قژي رهشي

به يانييه چاو خه والوو هكان ده پرمه وه.

به نيتو شه پوله هه لچوو ه كانی ده ربا دا رۆ ده چم

برژانگه كانم

ده كه مه سه و لتي به له ميتكي كۆلۆمبسي

له م سه فهره دوور و دريژه له گه ل خۆم دا

په يامي ئاره زوو ه كانی شيعرم ده گيترم

ئاخر له وئ

له كونده به بۆيه چاو تيژه كانی شه و ناترسيم

چاوه كانم

ده بيته ولاتي نه ستيره و

بژی عهشق... بژی مرۆف

بێشکەشه به: کەژال خدر

ئەو رۆژانەی

خەونە سپیدەبیەکانی بزه ئەرخەوانییەکانم

لەبەر رێژنەی بارانە تریفەبیەکان

بە دلتیکی پر لە عهشق و بە ئەوینتیکى وەنەوشەیی سەمایان دەکرد

بالا شەنگەبیەکەى خۆزگەکانیشم

لەسەر تەرمى شەو ئەنگۆستە چاوەکان دەبریسکایەو

نم نم لەگەڵ ئومێدە پەپۆلەبیەکانم رێم دەکرد

ئەو رۆژانە چەند بەختەوەر بووم...!

منی خونچەتر لە بالای شەوئى سەرگەلا سەوزەکان

منی دل گەشتەر لە سەمفۆنیای لاوڵاوەبیەکانی شەو سۆرەکانی

رووبار

منی دل پر ئەفین و جەستە لێواو لێو لە عهشق

عهشقی ساته ره‌هاییه‌کانی تەمەن و ئەفینی تاڤگەى

تایندەیه‌کى باشتەر

لە ساته سووریاوہ‌کانی ئەو رۆژانەم

دەمویست گۆنای ئەو بەیانییە ماچ بکەم، کە گورزە

رووناکییەکەى تیتۆتیتى نامۆیى دلێان دەشکاندم

دەمویست لەگەڵ کاروانی ئەفینداران رێ بکەم، بەهەشتە

ئەبەدییەکەى پێش مردنم ببینم و

شەوانان بە نارامی گوێ لە گۆزانییە بە سۆزەکانی رووباری عهشق بگرم

من دەمویست، شکۆفەى عهشقی سەر لێوہ‌کانم بۆ هەمیشە

گەشتەر بێت و رێژنەبارانی خەونە خۆشەکانیشم بە گورپر بن

بەلام سەد تاخ..!

کاشکا: ئەو رۆژانەم بە چاوەکانی خۆم نە دیبا.

کە بالایان لە شەوہ‌زەنگ هەلکێشام و لە نێو تاشەبەردەکانی مەرگ

بە تابووتە ئەبەدییەکانیان سپاردم.

خۆزگە: دێوزمەى مەرگ و ئافاتە رەشۆکییەکانم بە چاوەکانی

خۆم نەدیبا کە تیایدا،

ئێستە دڵم پارچەپەدەگە لە برین
ئێستە دڵم دەریایەگە لە رق و نەفرەت بەرامبەر بە کەللە پووجەکانی
چەرخی بەردینییهکان
ئێستە دڵم کانپێدەگە پر لە عەشق، بۆ نایندە
بۆ ئەو بەیانپێدەگە لە ساتە شکۆفەییەکانی تەمەنم خەونم
پێتو دەبینی و بۆی دەگریام.
ئێستە دڵم بوخچەپەدەگە لە گۆرانی و بەهارێکە پر لە گۆل و لێواو لێتو لە خەندە
ئێستە من رێبوارێکی ترم.
ئێستە من ئەو عاشقەم، گۆرانپێدەگە... کلاراو رۆزاو..
سروودەکانی... جەوهیل... تان بۆ دەلێم.
وا هەست دەکەم من دووجار لە دایک بووم
ئێستە دەزانم کەوا،
من کەژالم من کەژالم کەژالم...!
ئەو کەژالم هەست بە رازە وەنەوشەییەکانی دڵم دەکەم
ئەو کەژالم شەوانان سەر بە مەمکۆلەیی شەپۆلە گەرمەکانی
دەریا سپیدەییەکان دەکەم و گەردانە سوورەکانی ئارەزووەکانیشم

ئەشقیایەکانی تریفەیی مانگ زیندە بە چال دەکران
چ خەزانییکە ساتە تاریکەکانی ئەشکەوتە دۆزەخییەکان
چ شەو مەرگیتیکە ژانەژینە گۆرستانپێدەگە تەک کێلە مردوووەکان
پەپوولەپەدەگە نەبوو، رێبوارێک نەبوو
شەوانان گۆی ی لە رازە سوورمەییەکانی دڵم بگری
منی خۆنچەتر لە باران.
ئارەزووم بوو، باوەشم بۆ خۆرەتاوێ گەشەگەیی حەزەکانم
بکەمەو
ئارەزووم بوو، لە ژێر سیبەری دارسیوتیک رابکشیم و شنەیی
نەسیمی ئێوارانیش لەسەر سینگی خۆی هەلەم بگری و بێ بات بۆ لای
ئەو فریشتەپەدەگەیی خۆشم دەوێ..
لە رێگادا: میراتگرانی شەو زەنگی نێو ئەشکەوت و گومبەزەکان
ئەوانەیی [عەشق و گۆل و ئاڤرەت و ژیان] زیندە بەچال دەکەن
ئەوانەیی چاویان بە تریفەیی مانگ و بە بریسکەیی بەیانپان
هەلنایین..
- لاشەیان شەلالی خۆتین کردم! -

بۆ چاوه گهشهکانی رهها

کچم رهها
چهند رۆژیکه هاتی یه دنیا
چهند به جوانی و چهند به نهرمی
له ناخوه پیدهکهنی...!
دهپیم بلتی،
نارهزوی ئەم هه‌موو پیکه‌نینه‌ت له کوی هیتنا...؟
دهپیکه‌نه ره‌های دلم
پیکه‌نینت، شمشاله‌که‌ی کۆچه‌ریبانه
په‌پوله یادگارپیه‌کانی باوکم دینیتته سه‌ما
پیکه‌نینت،
به‌لنده‌کانی ده‌ریاو
بزه‌و خه‌نده به‌ریکه‌وته‌کانی دایکه‌مه
له‌وته‌ری ته‌مبوره‌که‌ی چاو‌م ده‌دا.

تیر ماچ ده‌گه‌م.

ئه‌و که‌ژاله‌م ریگای عه‌شق و ئه‌وینم گرتووه له‌گه‌ل ه‌اودله‌کانی خۆم
دالده‌ی ئه‌و ژئانه‌ین که شیشه‌ی زیندانه‌ ته‌به‌دییه‌کان
له دیواره‌ نه‌ستووره‌کان ده‌رده‌هیتن و بۆ لامان دین.
ئیمه له ماله‌کانمان گۆرانی عه‌شق ده‌لین
ماله‌کانی ئیمه پراو پره له به‌خته‌وه‌ری
ئیمه به‌ره‌و هه‌وارگه‌یک ده‌رۆین،
له ده‌روازه‌که‌ی نووسراوه،
ئیره مه‌مله‌که‌تیکه‌ی تره... لیره مرۆقه‌کان
به ره‌هایی سه‌ما ده‌که‌ن و پێ ده‌که‌نن و گۆرانی ده‌لین
لیره عاشقه‌کان زینده به‌چال ناکرتن، لیره هه‌موو مرۆقه‌کان عاشقن..!

١٩٩٨/١/٢٥

له ژیر که پری مەزارەکان چۆک دا بدە
 له پێ دەستت سەیری ئەستێرە و مانگ بکا .
 ئەو خۆشترین سەمفۆنیاکە
 نێو بەهاری گشت تەمەنم
 که گەورە بووی ،
 من نامەوێ گۆنای سوورت کانی بەهاری لێ دەری
 بەردی بن گۆمە وەستاوەکان
 بەری هەناسەت پێ بگری...!
 من نامەوێ ،
 رۆمانسییانە لە رۆخ دەریا دا بنیشی و تەنها و تەنها
 ئەسپە شیتە ی غەریزەکانی خۆت ببینی...!
 هۆ کچە کەم ،
 تریه ی دلی شەوو رۆژم
 من نامەوێ که گەورە بووی ،
 بەفر دەمارەکانی چاوت سێ بکات
 رەشەباش گەلای ناخت بوهریتنی

کچم رەها
 که گەورە بووی بیرت نەچی
 له رۆژانی کۆچەرما هاتییه دنیا...!
 ئەو رۆژانە ی ،
 ئەستێرە سوورە گەرۆکەکان
 ئاسمانی دەوارنشینێ شاربان جێ دەهیشت
 شەوفی سەر رۆحی گەلاکانیش
 لەگەڵ شیعەرە سەرپراوەکانی شەوانەم
 لە زەر دەخەنە ی بەیانی توورە دەبوون
 بەدلتەنگی لێویان لەسەر یەک دادەنا...!
 رۆحی بابە ی...
 رۆژە نەکە ی که گەورە بووی
 خۆینی ناو دەمارەکانی
 پەنجە ناسکە شووشەییە کەت شەختە بکا .
 گۆلە هێرۆ ی بەر سێبەری ،
 چاوی گەشی ئەفسونایت ئازار بدا

که شهو دادی،
 دەرگا له سهەر خۆت دامه‌خه... له بینینی نه‌ستیره‌کان بێزار مه‌به
 نه‌وه هه‌وره ره‌شه‌کانن کپتوه‌و زریان هه‌لده‌که‌ن
 ده‌پانه‌وی،
 له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی شاری رازاوه‌ی هیواکانت
 شه‌قامه‌کان بسپرنه‌وه.
 مۆری چاره‌نووسی نادیار
 له‌ناسنامه‌ی عه‌شقت بده‌ن
 کچم ره‌ها
 نه‌و شه‌وانه‌ی
 نیگای شه‌رمت
 چاوی شه‌رمت
 رۆحی شه‌رمی زه‌وی ناخه‌ت
 تینوی ده‌ستپێژی
 بارانه
 دەرگا له سه‌ر خۆت دامه‌خه

بیکه‌ره‌وه... نه‌و بوخچه‌یه‌ی له‌ کۆلتایه
 به‌ری هه‌لده... ئاسکی نیتو قه‌فه‌زی سییه‌کانت
 لیتی گه‌پێ با... گپ له شه‌پۆله‌کانی ده‌ریاو
 گپ له په‌راسوه‌کانت به‌ریده‌ن.
 لیتی گه‌پێ با...
 په‌رده له‌سه‌ر سیمای شه‌وه تاریکه‌کان لابده‌ن
 باتریفه‌ی مانگیش له‌ چاوانت ده‌ریکه‌وی.
 گوته‌ گیان،
 بزهی لیتی به‌یانیا‌نم
 مه‌ترسه...!
 که شه‌و دادی خۆزی ئاوابووی شه‌وانه‌ت،
 له‌به‌ر باران رووت که‌ره‌وه.
 به‌ لیتوانت، قژی زیرینی به‌یانیا‌ن شانه‌ بکه
 نامه‌ قژ سووتاوه‌کانیش،
 له‌ نه‌رشیفی مۆزه‌خانه‌ی دلێ گه‌شت کۆکه‌ره‌وه.
 هۆرووناکییه‌ نارنجییه‌که‌ی خۆرنشینێ خه‌ونه‌کانم

ڦینۆس

(١)

له گه‌ل بزهی خه‌مه مروارییه‌کانم
بۆ ناو ناخه‌م شۆرده‌بیتته‌وه
له گه‌ل گه‌مه‌ بێ ده‌نگه‌که‌ی ساته‌ لاشعورییه‌کانیشم
کرنووش بۆ بالاته‌ ده‌بهم
ئاوێته‌ی حه‌زه‌ ڦینۆسییه‌کانته‌ ده‌بم
ئه‌مشه‌و: ده‌ماره‌کانی تامه‌زرۆییم سه‌مایان ده‌کرد
له گه‌ل ساته‌ ئه‌ڦینیه‌کان هاوده‌م بووم
له جیهانی وه‌یشومه‌یی چوومه‌ ده‌ری
له غوربه‌تی بێ توێیدا،
له گه‌ل شنه‌بای به‌فری نیو ناخه‌م گۆرانیم ده‌گوت

لێ ی گه‌ری با:

گه‌ری عه‌شقه‌ سووتاره‌که‌ته‌ داڤه‌رکێ و که‌زییه‌کانته‌

له گه‌ردن و بالایی شه‌وته‌ بئالینه‌...!

گوته‌ گیانم...

ده‌رگا له‌سه‌ر خۆته‌ دامه‌خه‌و

په‌نجه‌ره‌کانیش با له‌سه‌ر پشت بێ...!

١٩٩٤/٣/٢٥

ئەى ئىنۆسى من ... ئەمشەو

مالەكەم بىن تۆ غورىە تخانەىە

مالەكەم بىن تۆ بە مۆسىقەى تەنىایى هەناسە دەدا.

ئەمشەو من و كات ژمىرەكەم و كىتیبەكانم پىتكەو دەگرىتن

[.. لە دوورەوەش نەهاتوین، تۆزى غەرىبى لە سىمامان نىشتووە..!]

لە ساتە ئىنۆسىبەكانم

لە ساتە بىن تۆبىبەكانم... مەرگ بە رووتى لە ئامىتزم دەگرى و

مەمكەكانى خۆى لە سىنگم دەخشىتنى.

لە نىو عەشقە تاوسىبەكانىشم هەمىشە سەمفۆنىا چرەبىبە پەمەبىبەكانت

لە گوتم دەزرنگىتەوە.

نامۆبى خۆم لە پەنجەرەى یادگارىبەكانم دەبىنم

ئەى نەورەسىتر لە شەرابە ئىنۆسىبەكان

لېم گەرى: با هەردوو لەبى دەستەكانم

بەكەمە جى راوگەى نم ئەى باران و شەپۆلە سوورەكانى ئەقین

لېم گەرى: با هەورە سبىبەكان لە ئاسمانى دلم هاتوچۆ بەكن

با بە عەشقت بىلاوتىنمەوە.

ناخە شەرمناوبىبەكانى عاشقۆلە لىو بەخەمەكانى نا ئومىدى

با ماچ بەكەىن گۆنا هەنارىبەكانى رووبارەكان و تاڤگەكان و كانىبەكان

۱۹۹۸/۲/۱۹

(۲)

ئەم ساتە قورمزىبەكانە ئىنۆسىبەكانە یادگارى تەمەنن تەمەن

لە عەبەسى بوونى رووبارو عەشقە شىتانهكەى خۆم

ختوكەى پىتكەنىن بە لەشم دادىت.

من لە بژوتىنى عەشق، بەكەم دىوانە شىعرم خوتىندەوە

بە گۆرانىبە تاڤگەبىبەكان و بەگەمەكانى خۆرەتاو ئاشنا بووم.

ئەى پاسارى تر لە شكۆفە بەفرىبىبەكان

لەهەر كوى بىم،

ئەمشەو شەرابی ئینۆسیم خواردەوه
ئەو شەوه سوورباوانەم خۆش دەوی
کە دلم بەختەوەر دەکەن و عەشقه ئەبەدیەکانیش لە دایک دەبن...!
ئەو شەوانە شەوی لە دایک بوونی من...!
بەرزو بەرێز بیت... شەوه ئینۆسییە سوورباوه ئەئینییەکان...!

۱۹۹۸/۳/۲

ئەو پاسانە پراوین لە یادگاریه ئینۆسییەکان
رۆژانە بە شەقامە درێژەکانی دلم دەسوورپنەوه...!
دەبا برۆین... بۆ ئەو پەری دنیا برۆین...!
هەموو شوینیک بکەین بە مەزلگەمی عەشق
شەوانان: تا گۆش دەبین سەما بکەین...!
ئەو ئینۆسی من...

چەند شیرین ئەو شەوانە می مۆمی بەیەک گەشتان دەلاوتینەوه
مۆم پیروزه وەکو شیعەر.
من لە گریانم دا لاسایی مۆم دەکەمەوه.
گوته گیان:

لیم گەری... با گر لەو ناخە درەختیانە بەریدەم
کە دەیانەوی لە هەوارگەمی دلمان چرا هەلکەن
لیم گەری... با خۆم بدەمە بەر ئەو تاقگەیدی
کە شەوانان گۆرانی عەشقم بۆ دەلی.
گوته گیان:

سهفه‌ری ئاگر

له‌ناو شه‌پۆلی ده‌ریا

بۆ نغزۆ بوونت ده‌سووتیم ئه‌ی ئاگر

پێکه‌نینم به‌ جله‌ کۆنه‌کانی زه‌مه‌ن دیت

نازانم له‌مه‌ودوا،

بۆ غه‌ریبی خۆم بگریتم یان بۆ تو...؟!؟

ئه‌ی موغانه‌ مه‌ریه‌مییه‌کان

له‌ بێده‌نگی مانگ ده‌رس وه‌ریگرن

کاتی راموسان به‌سه‌رچوو

مه‌مکه‌گه‌رمه‌کان ووشک بوون

شه‌هوه‌تی باران و گژوگیا بوون به‌ خۆل

سه‌رده‌ریینه‌وه‌ ئه‌ی ئاگر

کړنووش بۆ مه‌قاوه‌مه‌تی کارێزه‌کان به‌ره

سه‌رده‌ریینه‌وه‌ ئه‌ی ئاگر

با ئاوه‌ شه‌خته‌ییه‌کان شله‌تین بینه‌وه‌و

کړنووش بۆ مه‌قاوه‌مه‌تی ماسییه‌کان به‌ره

یادگارییه‌کانی «من و ئاگر ویا» وه‌کو یه‌کن

من ده‌فته‌ری یادگارییه‌کانی خۆم سووتاند

خۆله‌میشه‌که‌ییم کرده‌ بخورێکی گیایی

له‌ گۆرستانه‌کانی ئاگر،

ئێستا یه‌ک پارچه‌ بخوری یادگارییه‌کانی منه‌ ده‌سووتی...!

سه‌رده‌ریینه‌وه‌ ئه‌ی ئاگر «با» هه‌له‌له‌ی له‌دایک بوونه‌وت بۆ لێده‌دا

دارستانه‌کان و هه‌وره‌ تریشقه‌و هه‌موومان له‌ پیشوازیت داین.

ئای له‌ بێگوناهییمان

سه‌رده‌مانیک، خه‌ونه‌ ئاوریشمییه‌کانمان

له‌ خه‌ونی «تاوس» هه‌ وه‌همییه‌کان خوشتر بوو.

«من و په‌پوله‌و هه‌ور» هاوڕیتی مه‌شخه‌له‌ شیتته‌کان بووین...!

ئای له‌ بێگوناھی زه‌مه‌ن

زه‌مه‌ن مرد، خه‌ون مرد، عه‌شق نه‌مرد
 «با» مرد، دره‌خت مرد، شیع‌ر نه‌مرد
 زه‌مانیکه‌ نه‌و لاوکه‌ سه‌فه‌رییه‌ گوئی کاس‌ کردووین
 زه‌مانیکه‌،
 په‌نجه‌ره‌یه‌ک‌ رووناکی‌ له‌ چاومایه‌
 نه‌ودیو‌ خۆرنشینی‌ عه‌شقی‌ پێ‌ ده‌بینم
 من‌ فیرده‌وسیم
 تینوتیم‌ به‌ فرمیتسکی‌ ناگر‌ ده‌شکی
 من‌ ناگریم
 له‌ شه‌وانی‌ نه‌نگوسته‌چاو‌ ژان‌ ده‌مگری
 سهر‌ ده‌ریینه‌وه‌ نه‌ی‌ ناگر
 بۆ‌ ده‌واره‌کانی‌ نه‌ودیو‌ ناسۆ
 مه‌نزگه‌کانی‌ نه‌ستیره‌ پروانه‌ موحبیه‌ت‌ وا‌ له‌ویدا.
 سهر‌ ده‌ریینه‌وه‌ نه‌ی‌ ناگر
 له‌ نارامی‌ ناخی‌ په‌لکه‌ زێرینه‌و

سه‌رده‌مانیک، مه‌زنترین‌ و نه‌وینترین‌ عه‌شقم‌ان
 له‌ چاوه‌کانی‌ «با» ده‌خوینده‌وه
 کاتی‌ راموسان‌ به‌سه‌رچوو.
 «ناگرو‌ با» له‌ مه‌نزگه‌ی‌ جاویدانی‌ کوژانه‌وه.
 له‌ نیوان‌ نغۆبوونی‌ ناگر‌ و به‌راته‌تی‌ ویرانبوونی
 عه‌شقه‌ مه‌زنه‌کان
 که‌پرتکمان‌ بۆ‌ خۆمان‌ دروست‌ کرد.
 هه‌نگاهه‌کانمان‌ له‌سه‌ر‌ پشتی‌ دره‌خته‌کان‌ گۆرانی‌ نالین.
 خۆزگه‌کانیشمان‌ ژه‌نگیان‌ هه‌لتینا.
 من‌ فیرده‌وسیم
 له‌ وه‌خته‌ سه‌رده‌مه‌رگییه‌کانی‌ ناگر‌ شیع‌ر‌ ده‌خوینمه‌وه
 جریوه‌ی‌ نه‌ستیره‌و‌ شه‌پۆلی‌ مانگ.
 پێده‌شته‌کانی‌ ناخ‌ سه‌وز‌ ده‌که‌ن
 پیکهاته‌ی‌ ناو‌ له‌پێ‌ خۆره‌تاو‌ ده‌بینم...!
 ناگر‌ مرد، به‌هار‌ مرد، رووبار‌ نه‌مرد

گۆرانییه کانی به یاتریس

بۆ: (هاشم سهراخ) شاعیر

لاکیشه یه کی پر پیتکه نین و
سێ گۆشه یه کی بوومه له رزه یی
بازنه یه کی بێ دهنگ و
شهش پالوویه کی پر شه هوهت، ناو نیشانه ...!
له دارستانه چهره که ی شیعر
همه مومان به دۆزه خ سپێردراین
په نجه ره ی رۆینه کاتمان له سه ر پشتن
به لێوی کام فریشته ماچم ده که ی...؟
دهرگای عه شقگه کاتمان داخراون
به پاکیزه یی کام گونا ه سوتندم ده ده ی...؟
نه گهر هه ر له وولاتی مهرگ بمینینه وه

سه مای په پووله موغانییه کان پروانه ،
چراخانی عه شق وا له ویدا .
سهرده ریته وه نه ی ناگر
«با» هه له له ی له دایک بوونه وه ت بۆ لیده داو
دارستانه کان و هه وه تریشقه و
همه مومان ده ست له سه ر سینگ له پیتشوازی ت راوه ستاوین ...!

زستانی ۱۹۹۶

بهرداخچیک له لیکی نپو ده می نه فینم خوارده وه
 بۆنی شهر به ته پرته قالییه که ی به هه شتم گرتوه
 نه مشه ویش:
 تاوسیتی شینی دامپن رهنگاله یی هاته خه ونم
 له خۆم دلته نگ تر بوو... بۆ چهند ساتیک به یه که وه گریاین
 فرمیتسی تاوسه که شین شین بوو، فرمیتسه که ی منیش په مه یی
 ده با له بهرداخه به نه فسه جییه کان
 هینده شهرابی عشق بخۆینه وه، تا رۆحه تاوسییه کانمان
 مه ست دهن و په یقه گونا هباره کانی به هه شت دینه قسه.
 ده با بیاری بارانی تلیاک و گونا
 با قۆرتی نپو مه مکۆله ی گیا ته ژنی بی له یادگاری
 نه ی فریشته تر له شه ونم
 ده بی کتی بی یه که م جار:
 ووشه ی خۆشه ویستی و «ئاو» و سه مای داهیتای بی...؟!
 ده بی کتی بی یه که م جار:
 به ترۆیکی خۆشه ویستی گه یشتی بی و زایه نده ترین ماچی کرد بی...؟!

به فرمیتسی کام سه حهر ده مشۆی...؟
 نه گهر له گه مه ی رهنگه کان ته واو بین
 به مه مکی کام وهرز رهنگه پێژم ده که ی...؟
 تۆ هاوژینت خۆش ده وی و منیش نه فین
 تۆ باسکه کوتراوه کانت خۆش ده وی و
 منیش مه چه ک سپییه سورمه ییه کان
 پاقرگه په یژه یه کی ماوه بۆ به هه شت
 «نه گهر مهرگ مه ودا بدا» له به هه شت یه ک ده گرینه وه.
 خه رنده تاریکه کانی نامۆبی و شه قامه نارنجییه کانی خه یال
 له بن نووکی قه له مه که م به یه ک ده گن
 پسته رووته کانی په یقه مردووه کان له ناو به له مه نه ماسییه که ی
 ده ریا راکشاوین.
 کچه ده رگه وانه که ی دۆزه خ،
 ته هلیله ی خۆشی له سه ر لاشه ی شه وه سووره کان لیده دا.
 به پاکیزه یی کام سه حهر دالده م ده ده ی...؟
 دوینتی شه و:

دهبێ کێ بێ یه کهم جار:

له ناو شه پۆلی له زهت توهه وهی رۆحی بینیبی...؟!

وشه سپییه کانی باخچهی رۆناکی،

تهنها له ئهلبومی شیعری جیتی دهبیتهوه

خۆله میتشی یادگار ییه کاغان،

له ناو وێرانگی جهنگ له گهڵ گێژه لووکهی گهرده لوول سه رمه ستن

له به هارگی رۆحمان گهلا سه وزه کان هه لده وهرن... خه زانگه یه خه زانگه

له ده قهری شمشاله کریستالییه کان

خه زانگه ی خه زان به هارگی به هار ده لاوینیتته وه

رۆندک رۆندک، شه ونم شه ونم باسک و مه چه کی ئاره زوه شووشه ییه کان

له بالا شه نگه بییه که ی خه م ده ئالتین.

چ نه شته یه کی هیمنه،

سه مای مه رگه ئه رخه وان ییه کانی گۆرانی

چ رازنکی ته رو بریسکه ییه، لاوکه برینداره که ی خه ونه ئاوینیه ییه کان

گۆله فریشته ییه کانی به فر بوون به ئه فسون

گۆله ئه فسونه فریشته ییه کان بوون به به فر

گۆله به فرینه ئه فسوناوییه کان بوون به فریشته

ئه ی ئه فسون تر له عه شق

ده با بیاری رۆندکه سپییه کانی ئاسمانه په پوله ییه کان

ده با ئه فسون تر بێ دوو چاره مه سته که ی کچه دل به خشنده کانی

رۆژهه لات

ئه مشه و:

به یاتریس سه مام بۆ ده کات و تاو یکیش گۆرانیم بۆ ده ئی.

واده ی سوتاندنی دارمه یته کانه، با خۆمان گه رم بکه ینه وه.

مه رۆ ئه ی به یاتریسی به فر

ئه مشه و ده مه وی له ئارامگی سه ر لیتوت سه رخه وی بشکینم

ئه مشه و مۆسیقا هیمنه که ی به فر به یاتریسی عه شق راده ژهنی و

به رداخه شه رابییه که ی ده ستمان پر ئومید ده کات

ده مه رۆ ئه ی خودا وهندی شیعر.

ئه م عه شقگه یه ئیواره شیعر و ره قسی به یاتریسی و

مۆسیقای ده ریایی ده وی.

گۆرانیه کانی به یاتریس..

مهمله که تی عه شق

له وه ته ی به بیرم دی
 نه لهنگی گهرووم هه میشه دیاره و
 ئاونگی سهردره ختی په نجه کانیشم هه موو به یانیان
 ده گریتن.
 «... لهو پۆژه وهی
 شیعر تینویتی ده ماره کانی رۆحم ده شکینتی
 هه موو کونه بچکۆله کانی پیستم بونه ته کانی عه شق
 بۆیه هه موو شهوی
 گهر قاپیک شیلهی گۆل و بهرداخیک شه رابی عه شق نه خۆمه وه
 ده بی خۆم بکوژم.
 من له مهمله که تی عه شقه وه هاتووم
 به بۆکرووزی ئەم پیده شته سییه کانم رهش ده بی.

چ شهویکی سهرمه دی و خهنده ئامپۆز جاویدانتره له ئه فسون...!
 ته نیایی گۆشه یه که له مردن...!
 ده با بباری بارانیک له سیتو... با خۆمان ته پ بکهینه وه
 گۆرانیه کانی به یاتریس له که نار «ده ریای سیتو» به جۆشتر ده بی
 له چاوه روانی سیتوکی لهت له تی فیردهوسی خهریکه شهق ده به بین
 ئە ی گۆله گنم تر له به ختم
 سه فهره کهم دوورو درپژه...
 له ناو لم ولیتاوی ئه ستیره ی کاروان کوژه ده که وزیم
 ده فریام که وه
 په نجه ره یه که له مانگ و ده ریایه که له خۆرم پێ نیشان بده...!

ئه یلوولی ۱۹۹۷

ئەم مەملەكەتە دەنوسمەو و

نەخشەى گەرانەو وەش بۆ هەوارگەى لە داىك بوونمان دادەنىم...!

ئابى ١٩٩٥

هاتووم هەناسە بەهێنمەو بەرگولە گەنم و

درەختەکانى عەشقىش متوربە بکەم...!»

لەم سەفەرەم پەشیمانم،

غەریبى مەملەكەتەكەى خۆم دەكەم

رانەهاتووم لەسەر سىنگى و رده بەر دە تراویلكە دارەكان بژيتم

ناجە لاوك بیژی بەر بەردینەى قەدپالى چیا

من لە شەوانى تارو ئەنگوستەچاو

هاتووم بىمە ئەستیرۆك و بىمە ئاقژەنى بەلەمى

پەر خۆزگەى رۆحتان.

هەستتە سەر پێ من پەيامى عەشقم پێ یە

ئەمشەو هەموو نەهینیبە گەورەکانى بوخچەى دلم دەدرکینم

هەستتە سەر پێ مژدەى شەوى بەراتى مەملەكەتى نام پێیە

کللی دەرگا داخراوەکانى ئاسمانم هیناوه

ئەمشەو هەور ئاھەنگى ئازادبوونى خۆى دەگێرێ

منیش، بەسەرھاتى نان و عەشق و سەرأبى

گه رانێکی دۆزه‌خی به‌سه‌ر تخویتیکی چه‌ماوه‌یی
به‌دیار ناگری پێکه‌نین و گریانه‌ گوناها‌ره‌کان دووباره‌ ده‌بنه‌وه
ئه‌و ده‌رگایه‌ی من لێ ی هاتمه‌ ژووری به‌ دوامه‌وه‌ داخرا
با ده‌رگای پێش هاتنی میژووی چه‌رخه‌ به‌ردینییه‌کان
بکه‌ینه‌وه‌.
له‌ مه‌رگی بارێزه‌کان بڕوانین که‌ چهند ته‌ر بوون
هه‌موو ده‌م زه‌ماوه‌ندی سیپه‌رو هه‌تاو ده‌گێردرا.
ئه‌ی زیباترین فریشته‌ی به‌رائه‌تی بوون
ده‌مه‌وی بێمه‌ خزمه‌تت
چیرۆکی روخساره‌ به‌نه‌فسه‌جییه‌کانته‌ بۆ بگێر مه‌وه‌و
سه‌ره‌تایه‌کیش بۆ نه‌فسانه‌ی دوا‌رۆزه‌کانی مانگ و
دواساته‌کانی ساڵ بنووسم.
ئافاته‌ ئافات... له‌گه‌ڵ شه‌وه‌ بێ نوێزه‌کان راهاتووین
سه‌فه‌ره‌ سه‌را‌بییه‌کانیش چاوه‌رێمانن.
توانه‌وه‌ی خه‌وه‌ شه‌یتانییه‌کان ته‌واو بوو
سه‌ره‌تای مردن و کوتایی له‌ دایک بوونه‌ ئه‌به‌دییه‌کان

شه‌وه‌ بێ نوێزه‌کان

شه‌پۆله‌ ئی‌رها‌بییه‌کانی گومان
له‌ دراندنی په‌رده‌ی کچینی شه‌وه‌ نه‌وره‌سییه‌کان
بێزار نابن
رۆحی من وکات ژمی‌ره‌کانی ئه‌م وه‌رزه
له‌ خۆرنشینی ئی‌واره‌و له‌زه‌رده‌په‌ری به‌یانی یاخی بوون
به‌سه‌ر پشته‌ی بالنده‌ ئاوییه‌کان شو‌رپوونه‌ته‌وه‌.
له‌ ساته‌ ناوه‌ختییه‌کانی ته‌مه‌نم
به‌ لا‌په‌ره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ئه‌م که‌ونه‌دا دێمه‌وه‌
له‌ ناو بزرپوونی خۆم،
له‌ په‌نجه‌ره‌ هه‌تاوییه‌کانه‌وه‌
له‌ خه‌ونی تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه‌ زیندانی کراوه‌کانی
له‌ دایک بوونم راده‌میتم.
پیشنیاده‌کانمان درۆ ده‌رچوون

جەنگ *

لەبەر رێژنەی ئەزەلیترین ژوانی بەربارانێ جەنگ
 سۆلاڤیترین فرمیسکی خۆلەمیشیم بە دیاری
 بۆت بە جێ هیشت.

ژوانی کەنار دەریای ئەڤینم بەسەرچوو

لیم گەرێ: بەلەمی فەنابوون چاوەرێیە

مالتاوا: چرکە ئەڤینییهکانی عەشق

مالتاوا: خەونەکانی مندالیم

دەرۆم.. رێژنە بارانی جەنگ بۆ ئێوه

دەرۆم.. شەپۆلە شینەکانی دەریای جەنگ بۆ ئێوه

شەوه ئەنگۆستە چاوەکانی جەنگ بۆ ئێوه

من و عەشق، من و شیعر

من و گۆلە گەنم و پنجه گیا

دەمێکە لە زاگی رۆحمان دەپیتزین...!
 ئافاتە ئافات... سەرەتاو کۆتاییهکان بەیدک گەیشتن
 لەگەڵ رۆژگارە سەهەندییهکان راهاتووین
 رەهەندە رۆندکیهکانی لەپی دەستمان ناپرێنەوه
 توانەوهی خەوه فیردەوسییەکان تەواو بوو
 شەوه زاڤانییهکانیش بە سەرچوون،
 ئیتر ناگەرێنەوه !.....!

مارسی ۱۹۹۷

من و رووباره سپییه‌کان

له شوینتیکى ترژیان دروست ده‌کهینه‌وه.

گۆرانى ژانىكى به‌رده‌وام

له ژیر تروسكایى فانۆسه كزه‌كه‌ی

ژیر گۆرستانى هه‌نگاوه‌كانم

له‌گه‌ل درێژبوونى نینۆكه‌كانى

كۆرپه‌ی خه‌ونه شینه‌كانى شه‌وى پایزیم

له‌گه‌ل كه‌ژاوه‌ی

تارمایى و مه‌رگى ئاوازه پچراوه‌كان

گوتم له مۆسیقایه‌كى نارامه‌و یاغر یاغر

په‌په‌وله سپییه‌كان دین له‌سه‌ر گولزارى رۆحم

ده‌نیشن.

هه‌موو ته‌مه‌نم، له‌ناو ته‌و گۆمه به‌سه‌ر بردووه

كه پره له‌لیكى ناوده‌مى شازنه بى شه‌رمه‌كان و

پره له تلیاک و پر له شه‌رابى نه‌زۆك بوونه

حۆرییه به هه‌شتییه‌كان،

به رووتى له‌ناو ته‌م گۆمه مه‌له ده‌كه‌ن

* ئەم شیعەرە لە ۱۹۹۷/۶/۲۰ لە «نادی اعلام» بە چارەگە
سه‌عاتیک نووسراوه ئەزمونیکى شیعری د. فه‌هاد پیربالب بوو که
ژماره «۵» ی گۆڤارى (ویران) تایبەت بوو به‌م ئەزمونە و ده‌قه
شیعرییه‌کان ب‌لا و بوونه‌ته‌وه.

منیش له نیتوان کابووسی خهوی شهوانه و
لهزه تی بهستی ئاره زوو هکانی رۆحم،
گۆش داده مام و پرسیاره کانیشم بی وهلام ده مانه وه
جهنگه لستانه که ی ناو سه ریشم تا ده هات ناگری
خۆشتر ده بوو.

تا دویتنی عاشقیکی نامۆ و گرینۆک بووم
هه موو په نجه ره کانی ژوو ره که ی خۆم داخستبوو.
له نیتو شه پۆلی رووباری بن زمانی گه وره کچان و بیوه ژنان دا
ده خنکام و گویم له ورشه و هاژه ی تا فگه ی برینی
کوړو کچانی دل به سۆش نه ده بوو...!
به لام ئیستا، روتتم کراسی شهرم داکه ندووه.
هاتووم سه مفۆنیای ره ها بوونی حه زه کانتان
بلیمه وه و لیتو و مه مکی خه ونه کانیشتان تیر بمژم.
من نوزه و قاقای

گۆرانیه کانی دویتنی و نه مپۆ و سبه م
چیتر له ژتیر چه تری چاوه پروانی باوه شک نادم.
من نه و عاشقه دل ته پهم

ده مه وی بی چه تر له ژتیر ریژنه بارانی به هار بێم و بچم
بۆنی خۆلی پاش نه و بارانه هه لمژم
که ختوکه ی رۆحم له گه ل سه مای خۆرو
نه غمه ی رووبارو بزهی به یانیان ده هینیتته جۆش.
من ده رچووی قوتابخانه ی مه رگم
خه ونه به هارییه کانم له کۆله
په نجه ره ی دلتان له رووی عه شقما با ئاوه لابی.
من تامه زرۆی نیگای گه رم و چاوی به خوماری
پر ئومیدتانم
ده پیم بلتین، کتی سوارچاکی شکۆمه ندی نه م له دایک بوونه م
ده نووسیتته وه...?
کتی یه کتی ده بیته به تهوئن و ده بی به کۆرال و نه م
گۆرانیه، به رده وامه له گه ل منا ده لیتته وه...!؟

مارسی ۱۹۹۵

له نێوان من و بهراشهتی ئاو، زهمه نیک له عهشق
گۆرانیه کوکوختیه کان ده لینه وه.
زیکره دارسنۆ بهریه کان نمايش ده کهن
کورو کچۆله عاشقه کان به دزییه وه ماچه شه هوه تیه کانیا
به دیاری بۆ یه کتری ده نترین.
ئیه ده ریا...،
شه پۆله کانت بهی ناگا له خهوی شیرین دا بوون
رووت رووت لیه راکشابووی.
بارانه کۆفانییه کانیه قه ده ر بوو قه ده ر، له خهو رایان چله کاندی
ئیه ئیجه ی گۆل.
هه ر دو ئینی دو ئینی بوو، له زاگهی تۆ هاته سه ر
ئه وه هه وارگه وێرانه یه.
له نێوان من تۆدا، زهمه نیک له عهشق
له گه ردنم ئالاوه
به هه شتیک له یادگاری
دۆزه خیک له رووداو

له نێوان من و بهراشهتی ئاو... زهمه نیک له عهشق
بێشکله شه: بهو موسافیرانه ی له ده ربای
(ئیجه) گایان له ده ست دا
ساتیک له نێوان هه لپه رکیتی مه رگ و مه ردی خه ونه په مه ییه کان
لاوکه به پێژنه کانی گۆل،
له قیژه وه هاوارو خه ون بینه یی سروشت بیه داری کرده مه وه.
ساتیک له نێوان سه فه ری په نجه هه لوه ریوه کانی رۆحم و
بزر بوونی له تیک له مۆسیقا دلگیره کانی مندالیم
ئومیده خۆشه کانم خویان دایه ده ستی رووباره خۆله میتشیه کان
ئیه سه فه ر
چۆن بزه نه ستیره ییه کانی چاره نووسمت به وه یشومه یی ده ریا سپارد
چۆن ساته ئارامیه کانی ده ربای به خۆله میتشیه ترین خه ندی
زینده خه وه کانم سپارد

عومری خۆمان به سپیده نه هاتوه کان به خشپوه.
 هاواره هاوار، موسافیره کان مردن
 زارۆکه کان ناگه پینه وه...!
 فریشته یهک نه بوو نا،
 موسافیره کان سکتیجی خهونه نارنجییه کانیاں بوو به خۆراکی ماسی
 هانایهک نه بوو نا،
 موسافیره کان... سکتیجی خۆزگه په مهیی یه کانیاں بوو به که فالی
 مهرگ و فهنا بوون.
 موسافیره کان یاخی بوون،
 یاخی بوون له ره شه پای گو بهندی و له شه وه کابوسییه کان.
 یاخی بوون له یاخی بوونی باران و تاڤگه و چاره خه و التوهه کان سپیده
 یاخی بوون له سهر خۆش بوونی په لکه زێپینه و
 له شیتیییه تی هه وره تریشقه و زریان و کپتوه و به فر
 دهسته ی یاخی بووه کان رۆیشتن رۆ
 نه فرهت له به هه شتی سهر ته نافی مهمله که تی شهر
 نه فرهت له خهونه کریستالییه کان سهر تاشه به ردی تووتیستان.

دهریایهک له لهزهت
 ناسمانیک له گرناھ
 من پیاسه ی ئیواران و ساته راموسانییه کان و
 گهوز گهوزینی نیو زیغ و لم و توانه وهی ژیر چه تره کانی
 که نار ده ریام قهت بیر ناچیتته وه...!
 ئه ی ده ریا ئه ی مهمله که تی به رانهت... ده پیتم بلتی...؟
 کتی له هاوکیشه ی هاتنی من و تو تی ده گات ته نها خۆم نه بی؟
 کتی له نهیتهی زمانه نه دۆزراوه کانی من و تو تی ده گات ته نها خۆم نه بی؟
 موسافیره کان... له بهر ده رگا دۆزه خیییه کانی وه هم ده پشانه وه
 نه فره تیان له گوته پایزییه کان و عه شقه پایزییه کان ده کرد.
 نه فره تیان له فیردهوسی وه هم و نیشتمانی وه هم ده کرد.
 ئی بی ساڤو گیان...!
 به هاوارو چه سره ته وه به ره و فه نا بوونی نه به دی و
 به ره و خه وه شیرینه کانی نه به دی رۆیشتی.
 نه فرهت له نیشتمانی شه رو خهونه سه را بییه کانی وه هم کرد
 ئیمه له سیته ری چه سانه وه مان،

موسافیره‌کان رویشتن...

مه‌تاره‌ی ئاویان پر له‌خه‌ون و ئومید بوو.

له‌دوا‌ساته‌کانی رویشتیان

کاتی‌ک که‌په‌په‌وله‌و په‌ره‌ی گوله‌کانیان ماچ ده‌کرد.

چاوه‌کانیان پر بوون له‌فرمیتسک و نیازی دیدار

چ دیداری‌تک بوو دیدار...؟

ئاوینه‌کان شکان، په‌لکه‌زێپینه‌گۆزانی مه‌رگ و

مه‌رگ گۆزانی په‌لکه‌زێپینه‌ییمان بۆ ده‌لتی

وه‌ی گیان موسافیره‌کان ... مه‌دالیای جاویدانیتان پیروژ بێ

مالئاوا موسافیره‌کان ... مه‌مله‌که‌تی به‌رائه‌تتان پیروژ بیت...؟

۱۵ ی ئابی ۱۹۹۷

ئه‌ه‌قین له‌که‌فرستانی مه‌رگ *

(خۆزگه‌ عه‌شقی زمانی با، وه‌قسه‌ هاتبا.....)

ئه‌حمه‌دی شاملو

ئه‌ی شه‌ونمیتین شه‌ونمی مه‌مله‌که‌تی گیا

من له‌که‌فرستانه‌وه‌ هاتوم، له‌سیبیریاترین سیبیریای دۆزه‌خی

ده‌به‌هه‌ناسه‌ت باوه‌شیتیم که،

به‌رۆخی روت و به‌مه‌مکی پر له‌عاتیفه‌ت دامپۆشه

منیش نه‌مشه‌و چیرۆکی مه‌ریه‌میتین عه‌شقت بۆ ده‌گێرمه‌وه

ئه‌ی فینۆسیتین به‌لقیسی ئه‌قینی

ده‌به‌گه‌لای ماچ باوه‌شیتیم که، به‌کاژی عاتیفه‌ییت دامپۆشه

نه‌مشه‌و بۆ ناوناخی ده‌ریاو ئوقیانوسه‌کان شۆرده‌بینه‌وه

ده‌بین به‌بنیاده‌میتکی ئاوی.

دیلاتی له گه‌ل ماسی دا ده‌که‌ین.

ئهی ئاورینگترین ئاورینگى ئەقینی، له که‌فرستانه‌وه هاتووم
راسپارده‌ی گوته‌ پەژمورده‌ییه‌کان و کچه‌ سه‌رپراوه‌کانم هیناوه.

خه‌وه ئەسه‌رییه‌کانی ئەو کچه‌ گۆدۆییانه‌شم هیناوه

که‌ له‌ناو لم دا ده‌گه‌وزان و ورتنه‌یان ده‌کرد.

ئهی کچی ئاورینگتر له‌ ئەقین

بارانی هه‌وره‌ قه‌ترانییه‌کان ده‌باری و وه‌ره‌ ژیر ساباتى رۆحم

با زیتەر سیمای فریشته‌ییت نه‌شیتۆ.

ده‌وه‌ره‌ باسی کۆنه‌ ئەشکه‌وته‌کانی که‌فرستانت بۆ بکه‌م.

که‌ که‌فرتێژن له‌ لووت و مه‌چه‌ک و مه‌مه‌ک...!

لێره‌ ئەقینی له‌ خواردنی سیتوه‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان قه‌ده‌غه‌تیه‌.

لێره‌ ئەقینی له‌ خواردنی سیتوه‌ گوناهباره‌کان گوناه‌تیه‌.

چهند گوناه‌ بوون ئەو کچه‌لانه‌ی به‌ بیته‌هوده‌یی مردن و ئومیده‌کانیان

بێ ناز مانه‌وه

چهند دل پر که‌سه‌ر بوون ئەو ژنانه‌ی به‌ بێ ئومیدی مردن و

کاشکاکانیان بێ هه‌وده‌ مانه‌وه‌.

ده‌توخوا ئەم گیانبازانه‌ به‌ ئاوی عه‌شق بشۆن

به‌ ئارامی جه‌نه‌تی عه‌شقیان بسپێرن.

لێیان گه‌رتین،

با به‌ هێمنی له‌باوه‌شی خوداوه‌ندی عه‌شق بخه‌ون.

ده‌توخوا ئەو گیانبازانه‌ به‌ فرمیتسکی ماسییه‌کان بشۆن

لێیان گه‌رتین،

با په‌پوله‌کانی عه‌شق به‌ ئاره‌زووی خۆیان ماچیان بکه‌ن و

له‌سه‌ر گۆناکانیان تاوتیک رابکێشن و تیر تیر بۆنیان بکه‌ن.

ئای چهند گه‌وج بووین خۆمان به‌ سه‌رشیتی زریان و به‌بێ ئەمه‌کی

گه‌رده‌لووله‌کان سپارد. بۆیه‌ نامرادانه‌ مردین.

ئای چهند گه‌وج بووین گه‌وج، خۆمان به‌ ئەفیونی ده‌ریاو

شه‌پۆله‌ نه‌زۆکه‌کانی سپارد.

بۆیه‌ بێ ناگا بووین له‌ دۆژه‌نی مه‌رگه‌ دۆزه‌خییه‌کان.

بێ ناگابووین له‌ چاره‌نووسی بێ ناگایی نیتو خه‌راباتی بێ گوناھیمان

ئەى ئەقیندارترین ئەقیندارى ئەقینی
 عەشقبازە زیندە بەچالکراوەکانی دویتیمان، ئەمڕۆ لە بەهەشتی
 ئۆقیانوسەکان بینی.
 گلەبیان لیمان دەکرد
 ئای کە لەوێ بەختەوەر بوون بە ئارەزووی خۆیان
 ئاشقانییان دەکرد.
 ئەى ئەقینم لە ساتە زێڕینەکانی میژوو لەدایک بووم
 بە پەیزەى پەراسووەکانم هەلگەپێ،
 با بتگەیهنمە جێ ژوانگەى ئەقینی
 ئەى ئەقینم میژووم پراو پڕە لە سەرفرازی،
 دەدلی خۆتم بۆ رەهاکە، وادەى ماسک نەماوە نا...!
 دوینیم کەقێژبوو لە مردن بەسەر چوو بە من چی...؟
 دوینیت کەقێژبوو لە کەقەر بەسەر چوو بە تۆ چی...؟
 چ وادەى گریانە ئەقینم لەلای من بەهارەو کەرنەقالی سەمایە
 بە پەیزەى پەراسووەکانم هەلگەپێ، رۆحم بەردەبازی نێو رووباری

رتی ئەقینە
 با پیتکە سواری ئەسپی تریفەى مانگ بین
 با پیتکە برۆین - پیتکە - دەى دەبا پیتکە برۆین.
 جێ راوگەى عەشق بکەین بە مالممان.
 کەرنەقالی سەما بکەین بە مالممان.
 ئەى ئەقینم من ئەقینترین ئەقینی نێو ئەقیندارانی ئەقینم
 دەوەرە بۆت دەبم بە مانگ، تا تینۆتی دەمارەکانی ئەقینیت بشکینم
 دەوەرە بۆت دەبم بە کانی، سینگم بۆ شەونمی سەر گەلای
 ئەقینیت ئاوەلا دەکەم.
 ئەى شەونمیتترین شەونمی مەملەکەتى گیا.
 دەوەرە بە ماچ کاژى نێوانمان بدیرتین و ئاوتتەم بە
 دەوەرە بە گۆل میژوومان بنووسینەووە ئاوتتەم بە
 ئەو فەرەنگی کەفرستانی دویتى بوو نەى دەهیتشت
 من و تۆ ئاوتتە ببین.
 چەند دلخۆش دەبین دلخۆش،

ئيمه له پيناو دنيايهكى باشتري پر له ئەئين مال و حال و نيشتمانى
شوه يەلداييه كانمان جى هيشت.
ئيمه له پيناو دنيايهكى پر له ئەئين گيانبازيان دا
ئيمه په پولهى بههشتى ئەئينين، ئيره مالمانه مال...!

ئايارى ١٩٩٧

* ئەو قەسىدهيه م له كتيبي «وهسيه ته كاني هەلم» بلاوبۆته وه، كه
ئەم كتيبه كۆمهله شاعيريك هەريه كه وه دهه قيتكى شيعرى به شداريبان
تيدا كردوه.

ئەگەر لەناو تاسەى ئاويتەبوونى عشق بمرين، دە زیتەر ئاويتەم به لیره ئارهزوه كاني ئەئينداران
سەرنابردی و ره شماليش له پرچی
ئەئينداران دروست ناکری، دە زیتەر ئاويتەم به.
لیره تۆزو غوبارى مەرگ لەسەر سیمامان نانشین، دە زیتەر ئاويتەم به
لیره شه قامه كان پاكن، پاركه گه و ره كاني ئەئينى پاكن،
لیره ئاويتە بوون هیه، تۆزو غوبار نییه.. دە زیتەر ئاويتەم به ئاويتە..!
دل تەنگ مەبه ئەى ئەئينم،
كه فرستانيش ده كهينه جى راوگهى ئەئينى
چیتەر خۆمان به ئەشكه و ته كاني كه فرستان ناسپیترين.
چیتەر ناھیتلین ئەئينداران نامراد بمرن
چیتەر خۆمان نادهينه دەستى شه پۆله تاريكه كاني
شوه يەلداييه كان
ئيمه ئامادهين له پيناو ئەئينيمان دا بمرين
چیتەر خۆمان به مەرگستانه بى ئەئينى يه كهى تاريكى ناسپیترين
ئيمه له پيناو جى ژوانى ئەئينيمان شوه تاريكه كاني دوئينيمان جى هيشت

مه‌نفای رۆج یان مه‌مله‌که‌تی به‌فر

سپه‌ری خه‌م و نزاگانم
رووباریک له ماسک و پیده‌شتیک له تابووتی له کۆلناوه.
له‌گه‌ل خوناوی سه‌رلیتوی دره‌خته‌کان هه‌موو به‌یانیان
مه‌مه‌که قنجه‌کانی زه‌وی ماچ ده‌که‌ن
هه‌وره ئیره‌یه‌کانی ناسمانی دلم، شه‌وانان
گوزشته‌ی کوشتنی مه‌سیحم بۆ ده‌گێریته‌وه
نه‌پنیه‌ مۆمیا کراوه‌کانیشم بۆ ئاشکرا ده‌کات
گه‌شتی مه‌مله‌که‌تی به‌فرم ته‌واو بوو چیم ده‌ست نه‌که‌وت
پیا‌سه‌ی کۆلانه‌ تاریکه‌کانی سه‌رابم ته‌واو بوو چیم ده‌ست نه‌که‌وت
خه‌وی شه‌وه یه‌لداییه‌کانی باوه‌شی نه‌ستیره‌شم ته‌واو بوو
هه‌ر چیم ده‌ست نه‌که‌ت.
برینه‌ گه‌رمه‌کانی عه‌شق و ئه‌وینم مه‌کولینه‌وه
سپیده‌ نیره‌موکه‌کان له‌ جه‌وله‌ی ئه‌مجاره‌یان دا به‌ ته‌نیا

جی یان هیتشم.

تازه‌ میه‌ره‌بانترین و یا‌قوتیتترین ساته‌ قورئانییه‌کاغان
له‌ ده‌ست دا.

ئیمه‌ له‌ باوه‌شی مه‌رگه‌وه به‌ره‌و مه‌نفاتترین مه‌نفای رۆحانی ده‌رۆین
ئیمه‌ له‌ مه‌نفاتترین مه‌نفای رۆحه‌وه به‌ره‌و مه‌رگه‌ستانه‌ نه‌به‌دییه‌کان
ده‌رۆین.
وه‌رزه‌کان بۆ مه‌ردنم گۆرانی ده‌لین.
که‌شتیه‌کانی نوح له‌ ده‌ریای سینگم نغزو بوون
له‌سه‌ر پشتی مافوریکه‌ی سیحراویم
ده‌میک له‌به‌ر رێژنه‌ی بارانه‌ سه‌رابیه‌کانم، ده‌میکیش
له‌به‌ر گورزه‌ تیشکه‌ی خۆزه‌تاوی شه‌پۆله‌ بیه‌وده‌یه‌کانی رۆج
ده‌میک له‌و دیو سنووری خه‌ون و گه‌شته‌ نه‌فسوناوییه‌کانم،
ده‌میکیش نه‌شقیایه‌کی شیت و په‌نجه‌ سه‌رپه‌وه‌کانی خۆم ده‌کرۆژم.
له‌به‌رده‌م دوریانی مه‌ردن و له‌ دایک بوونه‌وه
سه‌ره‌رێگا‌کان به‌ خۆین دا‌پۆشراون.
نهم بیه‌وده‌یه‌م لیم ناگه‌ری

تا پایزی شازاده چیتەر ئینقلاب به سەر گه ئنجیتی عومرمان دا نهکات
 ماچ و عشق به رهو کوی چون...؟
 شهوه کۆفانییهکان وا دهبریسکتتهوه
 وهرن با لهم مهمله که تی بهردینه دا ری لهو شه پۆلانه بگرین.
 که عشقمان لی ده دزی و سۆزو ئه وینی رۆحمان ده خه سینتی.
 به بیج مروهت بوون و به سارا بوونی ئەم که نه ئاله دۆزه خییبه
 له نیو چاوانی ته قسه میحرابییهکان ده بینم
 گۆله خه سیندراوهکان به سەر خوشی له گه ل «با» دا رۆشتن
 با بچین بیانگه پرتیننه وه... سهره رینگاکان بگرین و دهروازه کانیش
 دا بخرین
 کچه کافرۆشییهکان هه مرویان مردن، کوره زه مبیله فرۆشه کانیش
 کوژران.
 لهم مهمله که ته دا، عشق په رچه میکی شوممه و ئه ویندارانیش
 تیریاران ده کرتین،
 لهم مه نفای رۆح و لهم مهمله که تی به فرده دا.
 له شهوانی بهر ئاگردان جگه له چیرۆکی مندالییمان

ساته رهشکه و پیتشکه بییه کانیش لیم بیزارن دوعای مردنم ده خوین
 له بوونی خۆم هیچ تاوانیک شک نابهم ئه ی قه ده ر
 ئەم رینگا خه رهن دیبانه ی مه رگ چی بوون نه برایه وه...!
 له بهرده م ئاوینه ی چاره نووس.
 خۆلی سهرگۆری گونا همان هه لدا یه وه و شووشه به تاله کانیشمان
 په سوهرهت و نزا کرد.
 پاکه تیک له گۆل و باخچه په ک له عه ترمان به دیاری بۆ خاچه
 شکاوه کان هیتنا...!
 به م گۆرانیه خه راباتییه به کوی ده گه ی...؟
 ئه وه هه ر سه مفرۆنیاکه ی دوتنی مانه که له ناو به ده نگیمان تۆمارکرا
 با ئه مپۆکه، ده ست له له چکه کراسی فریشته سپییهکان به رنه ده ی
 به لکو ئه مجاره... به نیو درزی شه خته سه رابییهکانی ده وره ی پیم
 بچینه ده ری و بۆ ئه و دیو مهمله که تی به فره پۆین.
 لهم که رنه ئالی مردن و ونبوونه دا.
 ده بی له مه و دوا چیتەر به دیار تیروکه وان و که لله سه ری مرۆڤه
 نیارده تالییهکانی سه ده کۆنه کان دانه نیشین...!

لهسەر گۆنای مانگ و درهختهکان دهخهوتین.
دهبا له مهنزنگه‌ی چراخانی عهشقبازیمان قومه ئاوێک
بخۆینهوهو پشوویهک بدهین.
رۆژگار هه‌رمه‌دییه‌کانی دوینیشمان بپیر نه‌چیته‌وه.
دهبا رۆحی خه‌ونه‌کانی دوینیمان بژیتینه‌وه.
ئه‌سپه‌ زین کراوه‌کان چاوه‌پریمان.
با به‌رۆین به‌ره‌و مه‌تاریزی سه‌مای رۆح و مهنزنگه‌کانی
عه‌شق و ئه‌وین..!

به‌فرانباری ١٩٩٧

دڵمان به چیتر خوش نایێ.
ئه‌ی قه‌ده‌ر من به‌ په‌یمانی خۆکوشتن نه‌هاتومه‌ته‌ دنیا
ده‌کانییه‌ک له‌ عه‌شق و رووباریک له‌ سۆزم ده‌رێ
ده‌به‌ شه‌پۆله‌کان بلتی ئه‌ی قه‌ده‌ر چیتر بنجه‌ گیاو گۆله‌کانم
لێ نه‌خه‌سیتنی.
ده‌به‌کزه‌بای ئیواران بلتی ئه‌ی قه‌ده‌ر چیتر هه‌وره‌ سپییه‌کانم
لێ نه‌خه‌سیتنی.
له‌ناو مه‌تاریزی سه‌مای مه‌رگ و ره‌شه‌بادا
وا خه‌ریکه‌ له‌ په‌ره‌مووچه‌ی پاسارییه‌ کۆچکردوه‌وه‌کان
مۆزه‌خانه‌یه‌ک دروست ده‌که‌ین.
ئێستا زیاتر له‌ سه‌ده‌فی هه‌تلکه‌ شه‌یتانۆکه‌یه‌یه‌کانی پێده‌شتی
مندالیم ده‌ترسیم.
ترسی ئه‌مرۆ بارانیکه‌ هه‌موو رۆژی له‌ جێ ژوانی ئه‌وینیمان
ته‌رمان ده‌کات.
سه‌راسیمه‌ترین په‌نجه‌ره‌ ئافاتییه‌کانمان لێ ده‌کاته‌وه.
رۆژانێک له‌ هه‌وارگه‌ بالنده‌یه‌یه‌کان

پاکبوونهوه

به تریفه‌ی مانگ رۆژانی رابردوی خۆم هه‌لداپه‌وه
به گورزه‌ی روناکی کازپه‌ش به‌ختی خۆم خۆتنده‌وه
داها‌تووی خۆم بینی.

مرواری شه‌وانی به‌ی رۆشنا‌ییم، له‌ گه‌ردنی خه‌ونه‌ی ئالتونا‌وییه‌کانی
کچه‌ی کافرۆشییه‌کان ئالا‌وه‌و

له‌ بن‌بالی‌ی بالنده‌کان خۆی شار‌دۆته‌وه...!

دیروکی‌ی فریشته‌ی به‌هه‌شتیه‌کان و تارا‌ی سه‌پی بووکی‌نی گۆل و
گۆرانی‌ی په‌رسته‌یلکه‌کان.

ئیه‌سته‌ی چیرۆکی‌ی به‌رنا‌گردانی‌ی شه‌وانی‌ی زستان

که‌رنه‌قال... ئه‌ی په‌نا‌گه‌ی عه‌شق و ئه‌وینه‌ی ئه‌به‌دییه‌کان

که‌رنه‌قال... ئه‌ی مه‌مله‌که‌تی جه‌نگ و یه‌لدا‌و کاره‌سات.

سالنامه‌ی په‌نجه‌ی به‌فرینه‌کانم به‌بارتیه‌ی سه‌راب مه‌نووسنه‌وه.

ئاده‌م تا‌وانباره‌ی یان من...!

هه‌وا تا‌وانباره‌ی یان تۆ...!

یه‌قینم له‌وه‌ی،

به‌کارتیه‌کانی سێبه‌رو فرمیتسه‌که‌کانی شه‌وه‌زه‌نگ،

له‌گه‌نا‌هه‌کانمان پاک نابینه‌وه.

چیمان به‌سه‌ر دیت،

گه‌ر له‌ ئاسمان یاخی‌بین و هه‌ر برۆین و هه‌ر برۆین.

به‌دوا‌ی نه‌یتنییه‌کانی ئه‌م که‌ونه‌دا بگه‌رێین...؟

به‌کو‌ی ده‌گه‌ین،

گه‌ر له‌ زه‌مین یاخی‌بین و هه‌ر برۆین و هه‌ر برۆین.

هه‌موو کیشه‌ره‌کان جێ به‌یتلن...؟

کو‌چ: مارشی له‌ دایک بوونه‌وه‌ی سه‌به‌ینی...!

مه‌رگ: گه‌یشتن به‌ ترۆپکی ره‌هایی...!

خۆکوشتن: مژینی مه‌مه‌که ئۆخزنییه‌کانی رۆح...!

خه‌ونه‌ی په‌ر شه‌هوه‌تییه‌که‌ی رووبار، له‌ ساته‌ی زێرینه‌کانی عومرم ده‌چی

من له‌گه‌مه‌و خۆیادان و سه‌مای ئاو دروست بووم

هه‌موو شه‌وی به‌لایلا‌یه‌و گۆرانییه‌کانی ماسی ده‌خه‌وم.

له گهڵ شنه‌ی ده‌ریا ژوان بگرین.
 له‌و شه‌وانه‌ رزگارمان بێت
 كه پێش خه‌وتن، خه‌ونه‌ ئه‌فسوناوییه‌كانمان په‌نجه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌كان بكرۆژن
 با برۆین... باران، شه‌ونم، دره‌خت، هه‌موو په‌ دوامانه‌وه‌ی دێن.
 با برۆین... بۆ خۆمان له‌ وێنده‌ری خۆمان پاک‌بکه‌ینه‌وه
 په‌نجه‌ره‌ی داخراوی هه‌زه‌كانمان به‌خه‌ینه‌ سه‌ر گازی پشت و له‌ گۆنای مانگ رابمێن
 لێره‌ له‌ناو ده‌ریایه‌کی مه‌نگ ده‌بێت به‌دوای ئه‌لبومی مندالیمان بگه‌ڕێین
 سیبه‌ری قه‌دپالتی چیاکان له‌مه‌رگ ناترسین و بێ باکن.
 ده‌چرایه‌کان هه‌لکه‌نه‌وه.
 وا خه‌ریکه‌ ئیره‌یی به‌ مه‌راقه‌کانی خوا ده‌بهم.
 نازانم نه‌ینیه‌کانی مردنم چ حیکمه‌تیکی تیا بوو...؟!
 نازانم کفن کردنی گوڵه‌ فیرده‌وسییه‌کانی رۆحم و بزه‌ی ئه‌ستیره‌کان
 به‌ره‌و کوێم ده‌بات.
 نازانم نا،
 قسه‌ی ناو کتێبه‌ فه‌لسه‌فیه‌کان، که‌ی به‌ هانامه‌وه‌ دێن...؟
 ده‌چرایه‌کان هه‌لکه‌نه‌وه..

هه‌لکه‌ ناوییه‌کانیش هێنده‌ سه‌رخۆشن به‌ ده‌م رشانه‌وه‌ ده‌نوژینه‌وه
 گوزشته‌ی بێ دالده‌یی خۆیان ده‌گێنه‌وه.
 من وه‌سیه‌تنامه‌ی «با»م له‌ ژێر سوخمه‌ی شه‌پۆله‌کانی رووبار
 هه‌لگرتوه‌.
 کتێبی هه‌یرانه‌کانی پایزو خه‌ونه‌ بیهوده‌یه‌یه‌کانی باران و له‌ دایک بوونی
 ده‌ریام ختم کردوه‌.
 گه‌لا هه‌لوه‌ریوه‌کان،
 له‌ناو شه‌رابی ونبوون دۆش داماون.
 نیگا شه‌رمه‌کانی خۆره‌تاو له‌ ئیواره‌یه‌کی خه‌مناک
 به‌سه‌ر شه‌قامه‌کانی ئێسک به‌بێ ده‌نگی راده‌بووری.
 ئیمپراتۆریه‌تی په‌پوله‌مان له‌ده‌ست دا.
 له‌مه‌ودا شیعی سپی له‌ شه‌وانی په‌پوله‌یی به‌ زه‌حمه‌ت ده‌نوسری...!
 یه‌قینم له‌وه‌ی،
 تازه‌ به‌ژێرکردنه‌وه‌ی شه‌ونمی سه‌ر دره‌خته‌کان و
 هێورکردنه‌وه‌ی شه‌پۆله‌ ته‌لیسماییه‌کان، له‌ گوناهاه‌کانمان پاک‌نابینه‌وه
 با برۆین له‌سه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌کی تر بۆ خۆمان مۆسیقا بژه‌نین و

لەم ئەشکەوتە، خوا دێتە خزمەت پێغەمبەرەکان.
 لەم ئەشکەوتە تاریکەدا... ماچ و گۆل پێکەوه دەنێژتین
 کچە سۆزانییە مەمک شۆرەکان، خەون بەستیانهوه دەبینین
 دەرویتشەکان بە قەوزەیی سەر بەردەبازەکان، دەست نوێژ دەشۆن.
 نەفرەت لە موسیقا و لەلەش و لاره زایەندیەکەیی حۆرییان دەکەن.
 دەچرایەکان هەلکەنەوه...
 بەلکو ئەمشەو حۆرییەکان دێنە میوانم
 بەسەرھاتی خۆم و ئیوہیان بۆ دەگێرمەوهو داوایان لێ دەکەم.
 لەگەڵ خۆیان بمانبەن بۆ بەهەشت.
 با برۆین لەبەردەرگای بەهەشت مانبگرین
 دەلێتین ھاتووین خۆمان پاکبکەینەوه
 بەرگی شەرو ئازاوهو خیانەتی سەر زەمینمان فرۆی داوه.
 ئێمە دەستەیی یاخی بووہکانین، دەمانهویئ لە بەهەشت بمرین...!
 نەفرەت لە پەرستگاو میحراب و گومبەزو ئاتشگەکانی سەر زەمین دەکەین
 نەیانتوانی خەون و خەیاڵمان پاکبکەنەوه...!
 نەفرەت لە خەونە پیسەکانی خۆمان دەکەین

با برۆین، ھەموو ئەستێرەکان بگەرێین و چرایەکان داگیرسێنێنەوه.
 ئەمشەو تروسکاییەک دیار نییە،
 چارەنووسمان لەو شەوہزەنگە رەشترە...!
 ئای لەم قەدەرە بێ رحمە.
 خەون: ئەی کەشتییە گەورەکانی سەفەر
 بەهەشت: ئەی کەرنەقالی سەمای حۆریە شەھوہتباژەکان و رەھایی خەیاڵ
 رووباریک نەما، سکالا نامەکانمان نەگەپەنێتە خوا.
 کانییەک نەما، نوێژە بارانی لەسەر نەکەین.
 مندالێک نەما، مسی لەسەر نەتاوینینەوه.
 ژەنەرالێک نەما، دەمانچە تۆپلییەکەیی بە سینگمان تاقی نەکاتەوه
 دارسنۆدەرێک نەما، دارەبازەیی لێ دروست نەکەین.
 مەلایکەتیک نەما، شەوانان یا سینمان لەسەر نەخوینتی.
 حۆرییەک نەما، ھەموو دەم ناولەپمان نەخوینتیئەوه.
 شەمشەمە کوێرێک نەما، بە نوێژی نیوہرۆ نەبێ بە دەلیلمان...!
 لەنێو خەراباتی دلێ ئەم ئەشکەوتە تاریکەدا
 مۆمەکان کوژانەوه، کۆشکە شووشە بەندەکان شکان،

دهک وه بهر نه علهت و نه فره تی میژوو کهون
 وای له دهست کلتۆ به فره بی نامانه کان، رهگی دارسیوه لاسوره کان.
 سربوون و چیتتر پی ناگهن.
 وهی لۆ وهی لۆ.
 کۆچ بهرده وامه، به فریش بی نامان داده کا.
 سپیده پیتلوه خه و الوه کانیش به بهرده وامی جهسته سربوه کهی
 خۆیان گهرم ده که نه وه.
 میژوو ده ریشته وه و دارسنۆ به ره کان گۆزانی ده لێن.
 میژوو ده گری و ناسک و که رویشکه کتیویه کانیش له بهردهم نه شکه و ته کان
 سه ما ده کهن.
 میژوو نه مشه و له سه ر نۆمانگ و نۆ رۆژی خۆیه تی
 میژوو ده یه وی خۆرییه کانیش به ههشت ناوکی بېرن...!
 میژوو ده یه وی که له سه که ی رزگاری بو، میوه جاتی
 به ههشت بخواو به گه لا دارچروه کانیش به ههشت دایپۆشن...!
 با برۆین له بهر ده رگای به ههشت مانبگرین.
 با میژوو مان له دهست نه چیت.

خاچه کان به دیوار هه لۆ اسرانه وه و خۆنیا ن پیتداده چۆری.
 که لله سه ری میژوو له کان ده که نه زهنگیانه بۆ گهردانه ی ملی شازنه کان
 دوینی له شه ویکی سامال به ده م کړتیه ی به فره وه.
 خه ونه کانیش «با» و هه و ره بارانه به هارییه کان سه فه ریا ن کرد
 له یاداشتنامه ی با پیره م خۆیند و و مه ته وه.
 له شه وی سامال و به فردا، سه فه ر شو مه ...!
 له م ده قه ره مان دو وه،
 که ژاوه ی کۆچ به رپۆیه، که نه قالی مالتا وایی و مردن و فه نا بوون به رپۆیه...!
 نه له شه وی سامال و به فر ده ترسین.
 نه له بازگه و سنوره کان و خه ره ندو دارستانه چره کان...!
 کام سپیده، کام خه ون، کام ره شه با...؟
 ده توانی به ری نه م کۆچه شو مه بگری...!
 کۆچه کۆچ... به ره و به هه شتی فه نا بوون... به ره و کیتلگه ی گوله گه نم
 کۆچه کۆچ... به ره و سه مای که نار ده ریا ی قه ده ریکی تر.
 وای له دهست نه هه نکه نه زه لیه کانیش شه ر، وا سه رسینگی ده ریا کان
 سپی ده چنه وه سپی...!

ماچە وەنەوشەییەکان

بۆ پیتکتیک شەرابی رەهابوون
بەرسیلەترین مەمکی خۆزگەکانی خۆرەتاو،
لەنیو پەنجەکانم دەتوتنمەو.
ئەی ئەسمەرتر لە ئارامی خوناو بۆکوژە
گریانی ساتە پەمەییەکان ئۆخزنی رۆحە رۆح...!
ئەي مەریەمی رەنگالەترین وەنەوشە... رەهام کە
ئەي خرینتەر لە رەنگم، خەونیتکی شووشەیییم پیتیە، مەمکەکانی
خۆتم پێی بێخەشە.
ئەي نۆزەنتەر لە بەفر، بەفرینتەر لە ماچە رۆژەلاتییەکان.
رۆژەلاتی تر لە فەنتازیای لەنجە سەک پەرەکانی هەرزیی.
لە نامیزت هەلم بگرەو بەباغ و بیستانی فیردەوسی خۆتم بسپێرە.
ئەي شالوریتەر لە درەخت، درەختی تر لە ئاو، ئاوی تر لە بوون

با میژوو و نایندەمان لە دەست نەچی

با پڕۆین لەم زەمینە یاخی بیین..

خۆمان لە گوناھەکانمان پاکبکەینەو

نەفرەت لە سێبەری گەردەلوول و لە تارماییەکانی مەرگ بکەین...!

١٩٩٦/٨/٢٨

ئەي شيزوفرينيا تر لە هزره لەت لەت بووه كاني جهسته ئۆديببيه كان.
 ئەي ئۆديبتر لە جهسته لەت لەت بووه كاني هزره شيزوفرينيا بيه كان
 وورد بېنەوه ورد...!
 وەرن لە كاني بەر مالانی عەشق
 لە بەهەشته خەنە بەندان بيه كاني بەر لە مەرگ،
 تېنۆتتي خۆتان بشكېتن
 ماندوون، ئەشكەوتە تاريكه كان، شەو زەنگە تاريكه كان
 كوچه و هوارگە تاريكه كان جهسته تاني شتلاوه.
 دەوهرن، خۆتان بدەنە بەر بارانە كەژال بيه كاني بەرئەت
 لە بەردەم بالا شەنگە بيه كەي - راشيل - چۆك دا بدەن.
 شيعر.. چ دنيا يه كى پر پەنھان و پر سىحرو پر عەشق و پر مۆسقىقاو
 پر لەنجەو پر هەناسەو پر سەمفونىا و گۆل و گۆرانى و گەمەو سۆزو
 ئەندېشەو..
 چ دنيا يه كى ئال و والای ئەبەد بيه شيعر...؟!
 فيردەوس: درەختىكى ئۆديببيه جارجار گەمەم لەگەل دەكات و

لە نامبەرت هەلەم بگرەو بە ئەستێر كەيه كى پر لە گولاوم بسپترە.
 لە كازى كۆترە سپييه كانم هەل كيشە
 تاكو منيش وەكو كورە شوانە ئەشقىا يه كان
 - ئەفسانەي خۆشەويستى - خۆمت بۆ بگېتر مەوہ...!
 ئەي گۆل.. رامبېنە لەگەل خەونە بېتوژن بيه كانم
 رامبېنە لەگەل، زەمەنە سوورباوہ كاني ئەندېشەم.
 رامبېنە لەگەل، ساتە سەرمەد بيه كاني سەحەر و سەھەندە
 سەراب بيه كاني سەرورەي.
 «...چ گۆران بيه كى ورتنە نامبەرت، يەقینە ئەزەل بيه كاني ئەزەل
 ئەي ئەزەل بترين هەرەس،
 ئەي هەرەس بترين يەقینە ئەزەل بيه ئەشكەوت بيه كان.
 فيردەوس... زەمەن بيه كى پەپوول بيه و سەما يه كى عەشق نامبەرتو
 گەمە يه كى زا يەند بيه بەر لە مردن..!
 فيردەوس.. خۆزگە كاني درەخت و مەراقە كاني ماسى و هەناسە كاني
 كازيوه يه بەر لە مردن...!»

جارجارهش شهـر.

شيعر... لاوكتيكي ئۆديبييه،

عەشقی رۆحی و ماچی رۆحی و توانەوهی رۆحی و لەزەتی رۆحی و

گریانی رۆحیم پێ دەبەخشی...!

دەبا بگرتین، هیندە بگرین.. تا منداڵ دەبینەوه

گریان - لەنجەو خۆبادان و رەشبهلهکی خواستهکانی گۆله گەمە.

دەبا بگرتین بۆ چەند ساتیک با ساتە جیوهییهکان لەیاد بکەین.

ئەي گۆل .. هەلم بگەرەو لە نامیزت مەمکی ئەستیرهکان گۆر دەدەم.

ئەستیره سوورەکان، زەرەکان، سەوزەکان، شینەکان، بەنەفسەجییهکان

ئەي گۆل هەلم بگەرەو لە نامیزت،

چاوی پەلکە زیرینەو گۆنای مانگ و گەردنی باران گۆر دەدەم...!

با بنۆشین تابجۆیه نارنجییهکانی خەون

باخۆمان تیر بکەین، لە ماچە سپییهکانی بەهار.

با ساپسایانی بکەین، بەگەردە هەلمەکانی هاوین.

با پیاسە بکەین، لە کۆلانه زەرەتووهکانی پاییز

با سەما بکەین، لەسەر شەختە شووشەییەکانی زستان

ئەي گۆر عەشقه و نەوشەییەکانی شيعر

هەموو ساتەکان و رۆژەکان و وەرزهکان و زەمەنە کریستالییهکانت گۆر دەدەم...!

چەندە جوان بوو، ژانە سپیدەییەکانی - گالیۆ-

چەند بەسۆز بوو، گۆرائییه بەجۆشە خەمناکەکی نارامییه پڕ عەشقهکی

«مام تۆم»...!

رەهام کە ئەي گۆل، ویتلم بەدوای ساتە ئەدیستۆنییهکانی شەو زەنگ

ویتلم بەدوای، لەزەتی شەو پەردەییەکانی گیا

ویتلم بەدوای، ختووکەي خەو خەنەبەندانییەکانی خۆر...!

ویتلم بەدوای، شەنەي نەسیمي ئیواران..

پەنجەرەکراوهکان..

نالە نالی بارانەکان و تاقگەکان و درەختەکان...!

ئەي گۆل ئەي نەسیمتر لە هەناسەم،

خەمە ناویشمییه لەت لەت بووهکانم، ئەلبوومی سەفەرە سەراپییهکانم

هەگبە لە خاچ دراوهکانم... کۆکەرەوه.

من جهسته یه کم له عهشقی ... بێ لێسه وه ... بێ خۆینه وه
 له نامیژت هه لێم بگره و
 غه رێفه یه ک له ههنگوین و
 ئاسمانیک له نهستیره و
 ده ریا یه ک له با لنده و
 فارغۆنیک له سێوم پێیه ...!
 به خته وه رن، ناخه هه میشه رهنگا و پیه که ی «با به نو ئیلیه کان»
 سه ره مستن، کورپه نه خشینه نازه نینه لانه وازه کانی سه ر شوسته کانی ونبوون
 شیرین، پیکه نینه شین با وه کانی شه وانی شه مامه شیتته کان.
 جه رگبێن، زه ما وه نده مه رگ نامیژه کانی فه نا بوونی قه ده ر
 نه ی گو ل ره هام که ..
 من له باز یازینه به رده وامه کانی / به رد، ئاو، دره خت، خۆر ...
 له دایک بووم ...!
 له گه ل گۆرانییه کانی په پوله ش بالا م کرد.
 نه م سه فه ره پاکیزه ییه په مه ییه چهنده جوانه جوان ...!

به رده وام ده بن ... گۆرانییه نه فسونا و پیه کانی عه شقی
 نا پێنه وه ... سه مفا و نیای تا فگه گه رمه کانی بوون.
 کو تایی نایه ... سه فه ره کانی «ئاو» و غار غارانی ماسیه کان ...!
 به رده وام ده بن ... هه موو گۆرانییه کان، ما چه کان، عه شقه کان،
 شه ره کان، گه مه کان ...!
 نا پێنه وه ... مو عاناتی ژانه کوشنده ییه کانی شه ودره نگانی مند الیم
 نا پێنه وه ... چه رۆکه له رۆکه شه رمنو کا و پیه کانی هه رزه ییم
 به خته وه رم، بو ئه و ساته سووریا وه قورمزیه سوورمه ییانه ی
 تیا به عاشق بووم.
 عاشق بوونی من له و شه وه ده ست پێ ده کات
 که له ژوو ریکی تاریک مۆمیتکی به فریناوی لێواو لێو له عه شقم دا گیرساند
 خزامه نیو ده ریا یه پر شه پۆله له زه تا و پیه که ی شه هوه ت.
 جه سته یه کی نه رم و شلم شێلا.
 له خه و نه سیحرا و پیه کان و له سیحره جوانیه کانی مه مک گه یشتم ...!
 نه ی گو ل، له نامیژت هه لێم بگره ..

من جهسته یه کم له عهشقیکی ته به دی و شهوانان،
 سهمای زایه ندیت بۆ ده کم و گۆزانییه سوورمه ییه کانت بۆ ده لیم...!
 من هاودلی شنه ی شه ماله ناسکه کان و ریبواره پاکیزه ییه کانم...!
 چ نازاریکه،
 ژانی ژوانه ژهنگرتوه کانی که نار که مەری زه مەنە زه قنە بووتییه کان؟!
 چ شه و رازیکه، ژانی ژوانه ژاله ییه کانی شهوانه پر ترسه کان...!
 شیرینه شیلانییه کان، دهست له تهشی راستن هه لئاگرن.
 ده ریتسن، نهفسانه ی مژینی مه مکه خه مۆکییه کان.
 ده ریتسن، پیکه نینه بهردینه بهربلاوه نه شکه وتییه کان.
 چند گونا هه گونا...! خاپووری بونی نوکته خه م رهوتنه کان.
 به بالا برانی... «بێ بهشی و په شیوی و بێ کەسی و...» ناوه خه مناکه
 ناله ییه کانی ناومیدی
 نه ی شاهپوریترین رینواره ریتگا سوورباوه کانی نهوین.
 مۆمه لهت لهت بووه کانی له دایک بوونم کۆکه رهوه و له ناو له پی دهسته کانم
 دایان گیرسینه وه.

بابسووتی، سوورمه یی چاوه خه والووه خۆله میتشییه کانی بیداریم
 با بشله ژنی، دلّه فهواره فوراتییه خوتینه کم
 نه ی گۆل نارامم که، له باوه شه نارامییه که ی خۆت هه لیم بگره و
 به فیردهوسی نارامی دلّه نارامییه کانم بسپیره...!
 موسافیرم.. له مهمله که تیکی سپی له دایک بووم و به ره وهوارگه یه کی
 وه نه وشه یی ری ده کم.
 ریبوارم... خه مه ریبوارییه کان و عه شقه ریبوارییه کان و خواسته
 ریبوارییه کانم له کۆله...!
 چند پاکیزه ن، خه ونه لاوژه ییه کانی سه حه ره متوربه کراوه کان.
 ری ده کم، ریتگا فهرشکراوه کانی خه ونه کانم رهنگ ده کم.
 ری ده کم، تا به ده روزه ی نهینیه کانی ریتگای ههوارگه دوور دووره
 رهنگا ورهنگه کان ده کم.
 کوپه پر له گۆله کان ده دۆزمه وه...!
 با بنه خشتین ریتگا کان..
 با ناجوغتر که یین رهنگه کان..

با رهنگاورهنگ تر کهین کهفالهکان..

کهفالی عشقه تامهزرۆییه گهرمه رهونهقاوییهکان

کهفالی شیوهنی مهرگ و زهماوهندی لهدایک بوونهوهی دهنگهکان و رهنگهکان

با سهماگهی سهماکاره دل پهپولهییهکان گهورهتر کهین

با بریسکهدارتر کهین،

ئهلقهی بووکیتی عاشقه دل بهسۆیه سووتاههکانی خهلوزی

بسووتیتین، خهوننامهی خهونه ناخۆش ناخۆشهکانی.

پهراوه فیتلاوییهکان.

بسووتیتین، پهراوه زهردباوه فیتلاوییهکانی خهونه ناخۆشهکان

ئهی دل ناسکتر له سهبکی پهپوله،

منیش موسافیرم وهکو تو..

له نامیژه قهدیفاوییه ناوریشماوییه کهت ههلم بگهرو

منیش هاودلی ریبواره پاکیزهکان و پاکیزه ناسک ناسکه چاوکالهکانم...!

رامهکه، ئهی دل ناسکتر له ناسکه فریشتهییهکان

رامهکه، با لهم رهههنده خرخره خراوییهو لهم شهوگاره مارانگازاوییه

تهنیا نهیم...!

جهسته عشقنامیژاوییه کهم تۆزی نامۆی لهسهر نیشتهوه

نامۆم بهرامبهه، بهم زهمهنه خۆل خۆلاوییه خولیاوییه،

بهم سهفهه سهراوییه عشقاوییه،

بهم خههههه خهههه خهههه خهههه خهههه...!

نامۆم بهرامبهه،

به جهسته..

به ههسته..

به خهونهکانم..

به رازهکانم..

نامهوی نا، تهنیابم له شهوگاره پهنهانییه بی رهنگهکان...!

نامهوی له ساته موچرکنامیژهکان،

له گوشهی تهنیایی شهراوی مهراوی بنۆشم.

با ویران کهین.. گوشه ویران ویرانهکانی تهنیایی.

با ویران کهین... گوشه تهنیا تهنیاییکانی نامۆی.

ئەمى غورىه تتر له زهمەن با بسوتیتین، کاژە نامۆییه کانی تەنیاىی.
 بارى بکەین، رووه کەرنه ئالە رەنگالەییە کانی زەمەنە نەرخەوانییە کان
 با رى بکەین بەرەو بە خونچە تر بوونی زەمەنە نەرخەوانییە کانی خەون
 نەوہستین بەدیار، شەریه قەوزە گرتووہ بەردینییه کانی تەژى تەژى
 لە سەمفۆنیا یە خەمۆکییە کان.
 نەوہستین بەدیار، قەوزە وشک ھەلاتووہ کانی دەورەى شەریه کۆنە کانی
 تەژى تەژى لە ساتە،
 شەرمناوییە کوشنداوییە بى گوناھییە رۆژھەلاتییە کان...!
 با برۆین ئەمى گۆل،
 لە نامیژت ھەلمبگرەو نامەوی تەنیا بام
 من سەفەریم،
 موسافیرەکانیش، گەر لە نامیژی گۆل رى بکەن.
 بەدوا مەنزەگەو بە رازە گۆل گۆلییە کانی دلی خۆیان دەگەن...!
 من ریبواریم،
 ریبوارییەکانیش، گەر بە بازی ناسکە ناسکۆلە چاوتیژە گۆل

پاکیزەییە کان رى بکەن..
 بەدوا مەنزەگەو بە رازە گۆل گۆلییە کانی دلی خۆیان دەگەن...!
 ئەمى نازدارتر لە رازەکانم،
 رازی دلم بخوینەوہ...،
 رەھایی بوونم لە خاچ مەدە.
 خەونە قورمزییە عەشقاوییە کەم، لە خاچ مەدە.
 گۆلە گیان، دلب خ ش ن دە ب... دلب خ ش ن دە...!
 ئەمى گۆل،
 لە نامیژت ھەلم بگرەو لیم گەری،، تا ئەبەد،
 لە کەنار مەمکە بەرسیلەییە کانت رابکیشم و ماچیکى ھیتندە وەنەوشەییەت
 لى بکەم..
 تا جەستەم تەژى تر دەبى لە عەشقە وەنەوشەییە کانی
 گۆلە وەنەوشە وەنەوشەییە کانی وەنەوشەیی...!

مانگی ۱۱ ی ۱۹۹۷

سەر تاپیهێت بۆ خەمە سپیەکانمان

❖ عەشق و بەرائەتی ئاو ییشکەشە بە...
ئەوانی لە ماله کاتیان کۆرانی عەشق دەلییە.
ماله کاتیان پراوییه له به ختەوهری...
ئەوانی بەرەو هوار کەیهێت دەپۆت، کە مەرۆقه کاک له ویندەری
به ره هاپی سه ما ده که و کۆرانی ده لیی و ییده که نه.
ئەوانی لە کۆشکە شوو شەبەندە چا خانییە کاتی عەشق.
سۆزانییەری خەونە رووبارە کاتیان ... سه به تەیه که له تریفه.
ماندوێن له باران.
بلا زانییەری شەنگە بییەری سنه و به رییەری له هەر گ...!

نالە خەمە